

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών
Επιστημών
Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής
Π.Μ.Σ. «Δημόσια Οικονομική & Πολιτική»

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Κυμπουροπούλου Σοφία

Διπλωματική Εργασία υποβληθείσα στο Τμήμα Λογιστικής &
Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής για την
απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στη Δημόσια
Οικονομική και Πολιτική

Αιγάλεω, Έτος 2023-2024

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών
Επιστημών
Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής
Π.Μ.Σ. «Δημόσια Οικονομική & Πολιτική»

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Κυμπουρούλου Σοφία, Α.Μ.: 22013

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: Δεδούλη - Λαζαράκη Αικατερίνη

Διπλωματική Εργασία υποβληθείσα στο Τμήμα Λογιστικής &
Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής για την
απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στη Δημόσια
Οικονομική και Πολιτική

Αιγάλεω, Έτος 2023-2024

University of West Attica
School of Administration, Economic, and Social
Sciences
Department of Accounting & Finance
M.Sc. in Public Economics and Policy

FREE CIRCULATION OF GOODS IN THE EUROPEAN UNION.

Kympouropoulou Sofia, R.N.: 22013

Supervisor: Dedouli - Lazaraki Aikaterini

Master Thesis submitter to Dept. Of Accounting & Finance of the University of West Attica in partial fulfillment of the requirements for the degree of M.Sc. in Public Economics and Policy.

Egaleo, Greece, 2023 – 2024

Αφιέρωση

Η εργασία μου είναι αφιερωμένη σε όλα εκείνα τα παιδιά που δεν πρόλαβαν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, τους στόχους τους, τα όνειρα τους, σε όλους εκείνους που χάθηκαν άδικα στα Τέμπη.

28/02/2023

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών

Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής

Π.Μ.Σ. «Δημόσια Οικονομική & Πολιτική»

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής

Αικατερίνη Δεδούλη, Ευανθία Ταλιαδούρου, Απόστολος Παπακωνσταντίνου.

Εγκρίθηκε από την εξεταστική επιτροπή την : 27/05/2024

A/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
1	Αικατερίνη Δεδούλη	Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.	
2	Ευανθία Ταλιαδούρου	Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής	
3	Απόστολος Παπακωνσταντίνου	Διδάκτωρ Συνταγματικού Δικαίου – Δικηγόρος.	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος/η Κυμπουροπούλου Σοφία του Χρήστου, με αριθμό μητρώου 22013 φοιτητής/τρια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Δημόσια Οικονομική και Πολιτική του Τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής της Σχολής Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, δηλώνω ότι: «Είμαι συγγραφέας αυτής της μεταπτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Επιθυμώ την απαγόρευση πρόσβασης στο πλήρες κείμενο της εργασίας μου μέχρι και έπειτα από αίτηση μου στη Βιβλιοθήκη και έγκριση του επιβλέποντα καθηγητή.

Ο/Η Δηλών/ούσα

Σοφία Κυμπουροπούλου

* Όνομα Επώνυμο/Ιδιότητα

Ψηφιακή Υπογραφή

* Ψηφιακή υπογραφή του επιβλέποντος αν έχει ζητηθεί απαγόρευση πρόσβασης στην εργασία για κάποιο χρονικό διάστημα.

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου κάποιους ανθρώπους που μου στάθηκαν και που με βοήθησαν, ο καθένας με τον τρόπο του, στην ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας, αλλά και του παρόντος μεταπτυχιακού προγράμματος.

Ευχαριστώ θερμά την επιβλέπουσα καθηγήτρια μου κ. Δεδούλη – Λαζαράκη Αικατερίνη πάνω από όλα για την κατανόηση της σχετικά με τις μαθησιακές μου δυσκολίες, αλλά επίσης για την υποστήριξή της στο άγχος μου και την αμέριστη υπομονή της, όπως και για την άμεση καθοδήγηση της στις δυσκολίες που εμφανίστηκαν κατά την εκπόνηση της παρούσας εργασίας.

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στα μέλη της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου για την βοήθεια τους και την εξυπηρέτηση τους στην εξεύρεση των κατάλληλων προς δανεισμό βιβλίων, αποκτώντας με τον τρόπο αυτό τις απαραίτητες πληροφορίες για την εργασία μου.

Επιπρόσθετα, δεν θα μπορούσα να μην αναφέρω την πολύτιμη συμβολή όλων των καθηγητών του τμήματος για τις γνώσεις που μας μετέδωσαν και τις εμπειρίες που μας μετέφεραν κατά τη διάρκεια υλοποίησης των μαθημάτων.

Εν κατακλείδι, ιδιαίτερα σημαντικοί για εμένα είναι οι άνθρωποι που αποτελούν τα μέλη της οικογένειάς μου, οι οποίοι παρά τις δυσκολίες που υπάρχουν είναι δίπλα μου και με στηρίζουν σε κάθε στόχο και όνειρο που έχω, δίνοντας μου δύναμη να συνεχίζω και να υλοποιώ τις επιθυμίες και τους σκοπούς μου σε προσωπικό, εκπαιδευτικό και επαγγελματικό επίπεδο. Τους ευχαριστώ που είναι δίπλα μου και με αποτελούν αρωγό σε κάθε μου προσπάθεια, με ιδιαίτερη μνεία στη μητέρα μου, η οποία είναι αυτή που πιστεύει ότι μπορώ να φτάσω στους στόχους μου και είναι πάντα δίπλα μου να με εμπνυχώνει σε κάθε μου προσπάθεια.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Περίληψη

Η παρούσα εργασία με θέμα «Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση» έχει σκοπό να παρουσιάσει τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αρχικά, θα παρουσιάσει την ιστορική αναδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον τρόπο που λειτουργεί μέχρι σήμερα. Συγκεκριμένα, θα επιχειρήσει να παρουσιάσει τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πως λειτουργεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και ποια είναι η διαδικασία ένταξης μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στην συνέχεια γίνεται λόγος για την διερεύνηση του τρόπου που γίνεται η Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων, θα παρουσιαστεί η τελωνειακή ένωση, το κοινό δασμολόγιο, η εσωτερική φορολόγηση καθώς επίσης τα μέτρα και οι περιορισμοί της αγοράς.

Η μεθοδολογία της εργασίας θα βασιστεί στη συλλογή δευτερογενών πηγών από βιβλία, άρθρα και σελίδες στο διαδίκτυο. Τέλος, προς ενίσχυση των παραπάνω θα παρουσιαστούν συγκεκριμένες μελέτες περίπτωσης. Η εργασία θα ολοκληρωθεί αναφέροντας χρήσιμα συμπεράσματα βάσει της ισχύουσας κατάστασης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ελεύθερη αγορά και κάνοντας μελλοντικές προτάσεις για μια καλύτερη Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων.

FREE CIRCULATION OF GOODS IN THE EUROPEAN UNION.

Abstract

This paper on «Free Movement of Goods in the European Union» aims to present how the European Union works. Initially, it will present the history of the European Union and the way it operates until today. Specifically, it will attempt to present the objectives of the European Union, how the European Parliament, the European Council, the European Central Bank work and what is the process of a country's accession to the European Union. Committee. Then there is talk about exploring the way the Free Movement of Goods takes place, it will present the customs union, the common customs tariff, internal taxation and the measures – restrictions of the market. The methodology of the work will be based on the collection of secondary sources from books, articles and web pages. Finally, in support of the above, specific case studies will be presented. The work will be completed by stating useful conclusions based on the situation in the European Union, the free market and making future proposals for a better Free Movement of Goods.

Περιεχόμενα

Αφιέρωση	vi
Ευχαριστίες.....	x
Περίληψη.....	xii
Abstract	xiii
Συνοτομογραφίες.....	xvii
Εισαγωγή	1
Κεφάλαιο 1. Ευρωπαϊκή Ένωση	2
1.1 Ευρωπαϊκή Ένωση.	2
1.2 Στόχοι της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.....	2
1.3 Στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης	4
1.4 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.....	4
1.5 Η Συνθήκη του Μάαστριχτ.	7
1.6 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	8
1.7 Ευρωπαϊκή Επιτροπή.	10
1.8 Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	11
1.9 Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.....	12
1.10 Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο.....	13
1.11 Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.	14
1.12 Διαδικασία ένταξης μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.	15
Κεφάλαιο 2: Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων.	18
2.1 Οριοθέτηση.....	18
2.1.1 Η έννοια του εμπορεύματος.	19
2.1.2 Οι αποδέκτες.....	20
2.1.3 Εδαφικό πεδίο εφαρμογής.....	20
2.2 Η Τελωνειακή ένωση γενικά.	21
2.2.1 Δασμοί και αποτελέσματα.....	22
2.2.2 Κοινό δασμολόγιο.	23
2.2.3 Θεσμικές πτυχές της Τελωνειακής Ένωσης.....	24
2.3 Εσωτερική φορολόγηση και απαγόρευση φορολογικών διακρίσεων.	26
2.4 Ποσοτικοί περιορισμοί και μέτρα.	27
2.5 Εξαιρέσεις στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων.....	29
2.6 Πολιτική ανάλυση πάνω στα προϊόντα.	30
Κεφάλαιο 3. Μελέτες Περίπτωσης.....	35

3.1 C – 229/87, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας. .	35
3.2 C - 2/69 και C – 3/69 SOCIAAL FONDS VOOR DE DIAMANTARBEIDERS KATA BRACHFELD KAI CHOUGOL.....	37
3.3 C- 343/21 PV κατά ZAMESTNIK IZPALNITELN DIREKTOR NA DARZHAVEN FOND <<ZEMEDELIE>>.....	38
3.4 C – 7/68, Επιτροπή κατά Ιταλίας.....	39
3.5 C - 566/11, C – 567/11, C – 580/11, C – 591/11, C – 620/11 και C – 640/11, Προδικαστική παραπομπή – Προστασία της ζώνης του όζοντος – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας – Μέθοδος κατανομής των δικαιωμάτων – Δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων.	41
3.6 C – 108/09, Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Δημόσια υγεία – Εμπορία φακών επαφής μέσω διαδικτύου – Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει την πώληση φακών επαφής μόνο σε καταστήματα ιατρικών ειδών – Οδηγία 2000/31/EK – Κοινωνία της πληροφορίας – Ηλεκτρονικό εμπόριο.	42
3.7 Υπόθεση 26/62, VAN GEND EN LOOS κατά NEDERLANDSE ADMINISTRATIE DER BELASTINGEN.....	45
3.8 C – 166/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας. ...	47
3.9 C – 184/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας. ...	48
3.10 C – 448/98, Tribunal de police de Belley (Γαλλία) κατά Jean – Pierre Guimont.	50
3.11 C - 20/03, Βέλγιο κατά Marcel Burmanjer, Rene Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong.....	52
3.12 Συμπεράσματα των αποφάσεων του δικαστηρίου και γενικά συμπεράσματα.	56
Κεφάλαιο 4. Συμπεράσματα – Διευκρινήσεις.....	58
4.1 Μεθοδολογία μελέτης.	58
4.2 Σκοπός και στόχοι της μελέτης.	59
4.3 Ερωτήματα προς διερεύνηση.	60
4.4 Βασικά συμπεράσματα και διευκρινήσεις.....	60
4.5 Προτάσεις.....	62
Επίλογος.	65
Πηγές – Βιβλιογραφία.....	66

Συντομογραφίες

Ευρωπαϊκή Ένωση	Ε.Ε.
Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα	Ε.Ο.Κ.
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Ε.Κ.
Κοινές Οργανώσεις Αγορών	Κ.Ο.Α.
Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	Ε.Κ.Τ.
Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης	Δ.Ε.Ε.
Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο	Ε.Ε.Σ.
Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων	Ε.Κ.Ε.

Εισαγωγή

Η παρούσα διπλωματική εργασία με θέμα «Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση» αναφέρεται στην ίδρυση και τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δημιουργήθηκε στον απόηχο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου από τις χώρες με τη μεγαλύτερη δύναμη και ο στόχος ήταν να πραγματοποιηθεί μια οικονομική συνεργασία των κρατών – μελών, αλλά και να υπάρχει ειρήνη μεταξύ τους στο μέλλον. Το 1951 έχουμε την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα. Οι χώρες που απαρτίζουν τη συγκεκριμένη κοινότητα είναι η Γαλλία, η Ιταλία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, καθώς και η Ολλανδία.

Το 1957 αφού τα κράτη – μέλη είδαν το σημαντικό όφελος της παρούσας συνεργασίας, αποφάσισαν ομόφωνα την επέκταση της Ένωσης και σε άλλους τομείς. Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ) θεσμοθέτησε για τα μέλη της τέσσερις βασικές ελευθερίες, οι οποίες είναι η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, κεφαλαίων και υπηρεσιών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πήρε τη μορφή που έχει σήμερα και ιδρύθηκε το έτος 1993 και ορίζει ότι για να πετύχει τους στόχους της, αυτοί πρέπει απαραίτητως να υπογράφονται από τα κράτη – μέλη. Τέλος, τον Ιούνιο του 1979 ιδρύεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέσω του οποίου οι πολίτες μπορούν πλέον να εκφράσουν τη γνώμη και την άποψη τους στην Ε.Ο.Κ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αριθμούσε μέχρι το 2016, 28 κράτη – μέλη, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας. Συγκεκριμένα, το 1981 εισήχθη η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συμφωνία που επετεύχθη από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Η 23^η Ιουνίου βρίσκει την Ε.Ε. με 27 κράτη – μέλη, αφού κατά τις προηγούμενες ημέρες στο Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποιήθηκε δημοψήφισμα σχετικά με την παραμονή ή όχι του συγκεκριμένου κράτους στην Ένωση, η οποία ήταν αρνητική. Το δημοψήφισμα είχε ως αποτέλεσμα την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ε.Ε.

Το 1999 - έπειτα από τη σύμφωνη γνώμη των κρατών μελών της Ένωσης - δημιουργήθηκε το ευρώ, το οποίο αποτελεί ένα κοινό νόμισμα των ευρωπαϊκών χωρών που χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα. Στην Ελλάδα η χρήση του ενιαίου νομίσματος ξεκίνησε το 2002.

Κεφάλαιο 1. Ευρωπαϊκή Ένωση

1.1 Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια οικονομική και πολιτική ένωση απαρτιζόμενη από 27 ευρωπαϊκά κράτη. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες πολιτικές οντότητες στον κόσμο. Ιδρύθηκε στις 25 Μαρτίου του έτους 1957. Τότε τα κράτη – μέλη εισήγαγαν το δικαίωμα της δασμολογικής πολιτικής, με αποτέλεσμα την καθιέρωση της τελωνειακής ένωσης. Η προσπάθεια της Ε.Ο.Κ. προσδοκούσε να δημιουργηθεί οικονομική ανάπτυξη στα κράτη – μέλη της, μέσω της προώθησης της καθιέρωσης οικονομικών κονδυλίων, με απώτερο στόχο να προσφέρει σταθερότητα και όσο το δυνατόν καλύτερο βιοτικό επίπεδο στους πολίτες που την απαρτίζουν. Παράλληλα, με αυτό τον τρόπο δόθηκε μεγάλη έμφαση στην προσπάθεια ελαχιστοποίησης – ή και εξαφάνισης - των εμποδίων που συνεχίζουν να υπάρχουν μέχρι και σήμερα στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων έτσι ώστε να υπάρχουν στον ευρωπαϊκό χώρο καλύτερες συνθήκες αγοράς. (<https://www.europarl.europa.eu/portal/el>)

1.2 Στόχοι της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι στόχοι της Ε.Ο.Κ. ήταν οι ακόλουθοι:

- Να υπάρχει ελεύθερη μετακίνηση ανθρώπων, εμπορευμάτων αλλά και υπηρεσιών και κεφαλαίων.
- Να υπάρχει ένας κοινός – ίδιος δασμός προς τις τρίτες χώρες.
- Να υπάρχει οικονομική συμβολή – βοήθεια από τις ευρωπαϊκές χώρες και από διάφορες κοινωνικές ομάδες με την βοήθεια των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων.
- Να υπάρχει μια κοινή αγορά για τα κράτη – μέλη, καθώς επίσης και ένα ενιαίο νόμισμα.

Για την υλοποίηση των παραπάνω που αναφέρουμε χρειάστηκε να γίνει μια διαδικασία. Δηλαδή πραγματοποιήθηκαν οι ενέργειες που αναφέρονται παρακάτω:

1. Μεταξύ των κρατών – μελών καταργήθηκαν οι δασμοί και οι ποσοτικοί περιορισμοί.
2. Δημιουργήθηκε ένα κοινό δασμολόγιο για τους ευρωπαίους, αλλά και κοινή εμπορική πολιτική μεταξύ τους.
3. Έγινε προσπάθεια να εκμηδενιστούν εμπόδια μεταξύ των κρατών – μελών με απώτερο στόχο την ελεύθερη κυκλοφορία, όχι μόνο εμπορευμάτων, αλλά και προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων.
4. Υλοποιήθηκε μια κοινή πολιτική που αφορά στη γεωργία και στις μεταφορές.
5. Δημιουργήθηκε μια νέα διαδικασία, με σκοπό να υπάρχει ένας υγιής ανταγωνισμός.
6. Θεσμοθετήθηκε σωστή νομοθεσία σύμφωνα με τους στόχους και την προσπάθεια κοινής αγοράς για τα κράτη – μέλη.
7. Δημιουργήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ), το οποίο έχει ως σκοπό τη βελτίωση και την ανάπτυξη των γνώσεων των εργαζομένων, με αποτέλεσμα να υπάρχει άνθιση στο βιοτικό τους επίπεδο.
8. Ιδρύθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων που ο σκοπός της ήταν οικονομικός για την επέκταση και αναζήτηση νέων πόρων στις κοινότητες.
9. Μελετήθηκαν και αναπτύχθηκαν νέα κοινοτικά προγράμματα για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των κρατών - μελών.

Τέλος, την διαδικασία αυτή την παρακολουθούσαν τα κράτη – μέλη με την βοήθεια των τεσσάρων οργάνων της Ε.Ο.Κ.:

- Συνέλευση (Κοινοβούλιο)
- Συμβούλιο
- Επιτροπή
- Δικαστήριο

Ως βοηθητικό όργανο του Συμβουλίου και της Επιτροπής ορίστηκε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. (Γ. Αργυρός/ Α. Δεδούλη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, εκδόσεις Σακούλα, Σελ.9)

1.3 Στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι στόχοι που έθεσε η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν οι εξής:

- i. Ευχάριστη και σωστή ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων.
- ii. Ανάπτυξη για το περιβάλλον, αλλά χωρίς να δημιουργούνται άσχημες επιπτώσεις σε αυτό.
- iii. Μεγιστοποίηση του βαθμού συγκλίσεων για τις οικονομικές επιδόσεις.
- iv. Καλύτερη ποιότητα ζωής των πολιτών.
- v. Οικονομική και κοινωνική συνεκτικότητα.
- vi. Την αλληλοβοήθεια μεταξύ των κρατών - μελών.

Για να ολοκληρωθούν οι ανωτέρω στόχοι έπρεπε τα κράτη – μέλη να κάνουν μια σειρά από κάποιες δραστηριότητες μέσα από ένα ειδικά σχεδιασμένο χρονοδιάγραμμα. Φτάνοντας στο σήμερα τα θεσμικά όργανα αποτελούνται από:

- ✓ Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- ✓ Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- ✓ Την Ευρωπαϊκή Επιτροπή
- ✓ Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- ✓ Την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα
- ✓ Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο
- ✓ Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

(https://european-union.europa.eu/error/404_el)

1.4 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από το 1979 αποτελεί το εκλεγμένο κοινοβουλευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ε.Κ. μαζί με το Συμβούλιο της Ε.Ε., νομοθετούν και ασκούν μαζί εξουσία. Παράλληλα, στις αρμοδιότητές του έγκειται να συμφωνούν και να διαμορφώνουν νομοθετικές προτάσεις – αποφάσεις, καθώς επίσης να αποφασίζουν για τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό. Επιπρόσθετα, Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρακολουθεί όχι μόνο το έργο της εκάστοτε επιτροπής, αλλά και

διαφόρων οργανισμών της Ε.Ε. και αναπτύσσει σχέση με τα εθνικά κοινοβούλια από κάθε χώρα κράτους – μέλους της Ε.Ε.

Ο συγκεκριμένος θεσμός συγκροτείται από 751 Βουλευτές, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν με την παρουσία τους τα 28 κράτη – μέλη (27 σήμερα) και παραπάνω από 450 εκατομμύρια πολίτες. Η εκλογή του Κοινοβουλίου πραγματοποιείται με άμεση, ελεύθερη και μυστική ψηφοφορία. Είναι καθολική και γίνεται κάθε 5 χρόνια ταυτόχρονα σε κάθε κράτος – μέλος. Οι έδρες μοιράζονται σύμφωνα με τον πληθυσμό κάθε χώρας.

Σύμφωνα με το Ε.Κ. έχουμε τέσσερις κύριες αρχές:

1. Την αρχή της αναλογικής εκπροσώπησης.
2. Θέσπιση ελάχιστου ορίου ψήφου 5%.
3. Διαίρεση της επικράτειας σε εκλογικές χώρες όπου έχουν πάνω από 20 εκατομμύρια πληθυσμού.
4. Απαγόρευση ταυτόχρονης συμμετοχής ενός ευρωβουλευτή σε εθνικό κοινοβούλιο.

Για την ολομέλεια του Κοινοβουλίου, οι βουλευτές είναι σε μόνιμες επιτροπές όπου είναι εξειδικευμένοι σε συγκεκριμένο τομέα. Το κοινοβούλιο έχει 20 κοινοβουλευτικές επιτροπές. Η κάθε μια έχει 25 έως 73 βουλευτές και απαρτίζεται από πρόεδρο, προεδρείο και γραμματέα. Τα εκάστοτε οριζόμενα άτομα μπορούν να τροποποιήσουν και να διαμορφώσουν τους νόμους και τις προτάσεις του Συμβουλίου της Ε.Ε και της Επιτροπής, καθώς επίσης μπορούν να προτείνουν εκθέσεις και να τις προσκομίσουν στην ολομέλεια. Τέλος, το κοινοβούλιο μπορεί να έχει εξεταστικές επιτροπές για τον έλεγχο και τη διασφάλιση της σωστής λειτουργίας του κοινοτικού δικαίου.

Οι αντιπροσωπίες του Ε.Κ. έχουν επαφή με τα κοινοβούλια τρίτων χωρών και ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους, ενώ το Ε.Κ. με την βοήθεια των αντιπροσώπων εκπροσωπείται όχι μόνο στην Ε.Ε. και στο εξωτερικό, αλλά και στις τρίτες χώρες. Μέσω των αντιπροσωπιών μεταδίδονται αξίες που έχουν να κάνουν με την ύπαρξη της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού στα ανθρώπινα δικαιώματα και την ύπαρξη του κράτους δικαίου. Οι αντιπροσωπίες χωρίζονται σε

είδη βάσει του τρόπου λειτουργίας τους, όπως είναι οι μικτές κοινοβουλευτικές επιτροπές, οι κοινοβουλευτικές επιτροπές συνεργασίας και άλλες.

Σημαντικό ρόλο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απαρτίζει ο πρόεδρος, ο οποίος εκλέγεται κάθε δύομιση χρόνια και έχει δικαίωμα επανεκλογής. Εκπροσωπεί το Ε.Κ. προς τις άλλες χώρες και έχει σχέση με τα υπόλοιπα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. Ο πρόεδρος καθοδηγεί τις εργασίες του κοινοβουλίου και των οργάνων, αλλά και τις συζητήσεις στην ολομέλεια και είναι υπεύθυνος για τη σωστή τήρηση του κανονισμού του κοινοβουλίου. Επιπροσθέτως, ο πρόεδρος του Ε.Κ., μαζί με τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Ε.Ε. υπογράφουν τις νομοθετικές πράξεις, σύμφωνα με την νομοθετική διαδικασία.

Κλείνοντας το Ε.Κ. έχει διάφορα πολιτικά όργανα που είναι αρμόδια να οργανώνουν και να προγραμματίζουν το νομοθετικό έργο του κοινοβουλίου, αλλά και να ασχολούνται με θέματα που αφορούν διοικητικά, οικονομικά, οργανωτικά και προσωπικά. Κάποια από αυτά είναι:

- a. Διάσκεψη των προέδρων, η οποία είναι σημαντική για την οργάνωση των εργασιών του Ε.Κ.
- b. Το προεδρείο, είναι αρμόδιο για τον έλεγχο των δαπάνες και των εσόδων του κοινοβουλίου, αλλά και για ζητήματα που αφορούν στη διοίκηση, το προσωπικό και την οργάνωση του Κοινοβουλίου.
- c. Επίσης, ένα σημαντικό όργανο του Κοινοβουλίου είναι οι Κοσμήτορες, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για διοικητικά και οικονομικά θέματα που αφορούν άμεσα στους βουλευτές αλλά και στις συνθήκες εργασίας τους.
- d. Διάσκεψη των προέδρων των επιτροπών, η οποία αποτελεί ένα πολιτικό όργανο του Ε.Κ. και έχει στόχο μια καλύτερη συνεργασία ανάμεσα σε διάφορες κοινοβουλευτικές επιτροπές.
- e. Διάσκεψη των προέδρων των αντιπροσώπων, είναι πολιτικό όργανο του Ε.Κ. που ελέγχει αρκετά συχνά όλα τα θέματα που αφορούν στην ορθή λειτουργία των διακοινοβουλευτικών αντιπροσώπων και των μικτών κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι διακομματικές ομάδες είναι εφικτό να γίνουν από βουλευτές από οποιοδήποτε κομματικό χώρο, αλλά δεν θεωρούνται κοινοβουλευτικά

όργανα. Ο σκοπός τους είναι η άτυπη ανταλλαγή απόψεων και η προώθηση επαφών μεταξύ βουλευτών. (Πλιάκος Α. 2018, Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Νομική Βιβλιοθήκη. Σελ. 249)

1.5 Η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Ένα πρωτοπόρο βήμα που έγινε στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 7 Φεβρουαρίου του 1992. Το όνομα που πήρε ήταν από την πόλη Μάαστριχτ, διότι η συνθήκη αποφασίστηκε εκεί και αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο είναι γνωστή και ως Συνθήκη του Μάαστριχτ, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη έφτιαξαν την Ευρωπαϊκή Ένωση όπου άλλαξε την ΕΟΚ αφού υπήρχαν προβλήματα οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά και πολιτισμικά. Η Συνθήκη άρχισε να λειτουργεί από 1 Νοεμβρίου του 1993. Η Συνθήκη χωρίζεται σε 3 κατηγορίες:

- Ευρωπαϊκές Κοινότητες: Αφορά την κοινή αγορά, την παιδεία, τον πολιτισμό, την αλιευτική και το περιβάλλον, καθώς και την μεταναστευτική πολιτική.
- Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας: Αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, την δημοκρατία, την ασφάλεια των πολιτών και την άμυνα, αλλά και την ειρήνη μεταξύ των κρατών – μελών.
- Αστυνομική και Δικαστική Συνεργασία σε Ποινικές Υποθέσεις: Αφορά την αντιμετώπιση της διακίνησης ναρκωτικών, των εγκλημάτων, του εμπορίου ανθρώπων, καθώς και της απάτης.

Επίσης, η συνθήκη του Μάαστριχτ είχε ως απώτερο σκοπό οι λαοί της Ευρώπης να έρθουν όλο και πιο κοντά, σεβόμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ελευθερία και τη δημοκρατία. Στόχος όλων αυτών ήταν η ασφάλεια των λαών της Ευρώπης.

Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ είναι τα εξής:

- Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Το Συμβούλιο των Υπουργών
- Η Επιτροπή
- Το Δικαστήριο
- Το Ελεγκτικό Συνέδριο

Ένα βασικό κομμάτι της Συνθήκης είναι η οικονομική πολιτική (η οποία ορίζεται με τον όρο Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα). Βάσει των κρατών – μελών και της οικονομικής πολιτικής τους, τόσο της εξωτερικής αγοράς, όσο και της εσωτερικής αγοράς, γίνεται προετοιμασία για την καθιέρωση μιας ενιαίας οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ONE). Με τον τρόπο αυτό γίνεται η αποδοχή και η αρχή χρήσης ενός κοινού νομίσματος, δηλαδή του ευρώ. Για να υπάρχει μια σταθερότητα και ένας έλεγχος στη χρήση του ευρώ, δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Σκοπός τους είναι να υπάρχει εφαρμογή μιας νέας νομισματικής πολιτικής.

Τέλος, κάποια κράτη - όπως για παράδειγμα η Σουηδία, η Φιλανδία, η Νορβηγία, η Ελβετία - είχαν ελεύθερο το εμπόριο, αλλά δεν ήταν μέσα στην ομπρέλα της ΕΕ, κάποιες αργότερα εντάχθηκαν, ενώ η Ελβετία παρέμεινε εκτός. (Γεώργιος Αργυρός, Αικατερίνη Δεδούλη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Εκδόσεις Σακκούλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, Σελ. 23)

1.6 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα ουσιαστικό όργανο, το οποίο διαπραγματεύεται και εκδίδει νομοθετικά και δημοσιονομικά καθήκοντα, μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ακόμα, το Συμβούλιο οργανώνει τις πολιτικές των κρατών – μελών σχετικά με την οικονομία και την δημοσιονομική πολιτική. Όμως, έχει σχέση και με την παιδεία, τον πολιτισμό και την πολιτική. Τέλος, το Συμβούλιο έχει ευθύνη για την εξωτερική πολιτική, για την ασφάλεια της Ε.Ε. καθώς επίσης για διεθνείς συμφωνίες.

Το Συμβούλιο έχει 10 τομείς, οι οποίοι είναι οι εξής:

1. Γενικών Υποθέσεων, το οποίο είναι αρμόδιο για να καθορίζει τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Επίσης, εξετάζει λεπτομερώς και αποδέχεται το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, την πολιτική συνοχή και ότι θέμα τοποθετηθεί – αναφερθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Το συμβούλιο αποτελείται από τους υπουργούς όλων των κρατών – μελών και τον επίτροπο διοργανωτικών σχέσεων.

2. Εξωτερικών Υποθέσεων, το οποίο δίνει έμφαση στην εξωτερική πολιτική της Ε.Ε. και ασχολείται με οτιδήποτε έχει να κάνει με το εμπόριο, την άμυνα, την ασφάλεια, την ανάπτυξη και την ανθρωπιστική βοήθεια. Το Συμβούλιο είναι υπεύθυνο για την ενότητα, τη συνοχή αλλά και για μια σωστή εξωτερική δράση. Εκτός από την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλεια το Συμβούλιο έχει στόχο την ειρήνη και ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν κοινή εφαρμογή για την εμπορική πολιτική της Ε.Ε. Όσον αφορά στο κομμάτι της εμπορικής πολιτικής, ο ρόλος της επιτροπής είναι η σωστή εμπορική συμφωνία που έχει να κάνει με τους δασμούς, τις τελωνειακές και τις εμπορικές διαπραγματεύσεις και τα μέτρα προστασίας. Τέλος, το συμβούλιο αποτελείται από τους υπουργούς των Εξωτερικών των κρατών – μελών. Ανάλογα με το συμβούλιο συμμετέχουν και οι αντίστοιχοι Υπουργοί Άμυνας, Ανάπτυξης και Εμπορίου. Το συμβούλιο συνεδριάζει μια φορά τον χρόνο.
3. Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων: Είναι ένας τομέας που ασχολείται εκτενώς με την οικονομική πολιτική, με τη φορολογία, τις χρηματοπιστωτικές αγορές, τις κινήσεις κεφαλαίων, αλλά και τις οικονομικές σχέσεις με τις χώρες εκτός της Ένωσης. Επιπλέον, ασχολείται με την κλιματική αλλαγή και τα μέτρα που πρέπει να παρθούν για την αντιμετώπισή της, αλλά και με τον ετήσιο οικονομικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος, εκτός από τον έλεγχο και την ορθή πορεία του ευρώ, συντονίζει και παρακολουθεί τις οικονομικές και τις δημοσιονομικές πολιτικές.
4. Γεωργία και Αλιεία: Σε αυτόν το τομέα, συνεδριάζουν κάθε μήνα οι Υπουργοί Γεωργίας και Αλιείας με τους αντίστοιχους επίτροπους του συγκεκριμένου τομέα.
5. Δικαιοσύνη και Εξωτερικών Υποθέσεων: Αποτελείται από τους εκάστοτε Υπουργούς Δικαιοσύνης των κρατών – μελών. Στόχος του θεσμού είναι να διασφαλίσει τα θεμελιώδη δικαιώματα και να εξασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων, καθώς και να φροντίσει για την ασφάλεια προς τους πολίτες.
6. Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτών: Αφορά την απασχόληση, την κοινωνική προστασία, την προστασία των καταναλωτών καθώς και την υγεία.

7. Ανταγωνιστικότητα: Είναι η δημιουργία από την Ένωση της Εσωτερικής Αγοράς, της Βιομηχανίας και της Έρευνας. Συντονίζεται από Υπουργούς ειδικούς στον τομέα των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων που έχουν να κάνουν με τη βιομηχανία, τον τουρισμό και την επιστημονική έρευνα.
8. Τηλεπικοινωνιών, Μεταφορών και Ενέργειας: Αποτελείται από τους εκάστοτε Υπουργούς που έχουν ως απώτερο στόχο την όσο το δυνατόν καλύτερη δημιουργία δικτύου μεταφορών ενέργειας και επικοινωνίας.
9. Περιβάλλον: Είναι ο τομέας που ασχολείται με την περιβαλλοντική πολιτική, την προστασία και την ορθή διαχείριση των πόρων, καθώς επίσης με την υγεία των πολιτών. Αρμοδιότητα του συγκεκριμένου Συμβουλίου είναι να διατηρήσει καθαρά το νερό και τον αέρα, να γίνεται ορθή ανακύκλωση των αποβλήτων και να καλυτερέψει τις γνώσεις που είδη υπάρχουν για τα χημικά, έτσι ώστε να υπάρχει καλύτερη βιώσιμη οικονομία. Το συμβούλιο και αυτό απαρτίζεται από τους υπουργούς των κρατών – μελών και συνεδριάζει 4 φορές το χρόνο.
10. Παιδεία, Νεολαία, Πολιτισμός και Αθλητισμός: Όλα αυτά καλύπτονται από το Συμβούλιο των κρατών – μελών, τα μέλη του οποίου συνεργάζονται μεταξύ τους και ανταλλάσσουν όχι μόνο πληροφορίες, αλλά και εμπειρίες με ίδια ενδιαφέροντα.

Το Συμβούλιο μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δηλώνουν επίσημα τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (<https://european-union.europa.eu/>)

1.7 Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι να προσκομίζει νέες προτάσεις σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, που έχουν ως απώτερο στόχο την διαχείριση προβλημάτων της Ένωσης, όπως και τον έλεγχο του προϋπολογισμού. Επίσης, είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και για την ασφάλεια της πολιτικής που έχει ήδη αποφασιστεί από το Κοινοβούλιο. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την ορθή χρήση της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας και έχει το δικαίωμα να ασκήσει τα νόμιμα σε

περίπτωση που ένα κράτος – μέλος δεν τηρεί τη νομοθεσία. Επιπρόσθετα, έχει το δικαίωμα να προσφύγει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για να απορροφήσει χρηματικά πρόστιμα όταν ένα κράτος δεν συμμορφώνεται με τους κανονισμούς. Άξιο αναφοράς είναι ότι η Επιτροπή εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και λαμβάνει μέρος στις διαπραγματεύσεις – συζητήσεις που γίνονται στις διεθνείς συμφωνίες.

Ο ρόλος του προέδρου της Επιτροπής είναι να ορίζει τις πολιτικές κατευθύνσεις που θέλει να χρησιμοποιήσει η επιτροπή. Τέλος, η εκλογή του προέδρου γίνεται κάθε 5 χρόνια και η επιτροπή απαρτίζεται από γενικές διευθύνσεις και υπηρεσίες, όπου έχουν τον δικό τους διευθυντή, ο οποίος με τη σειρά του παρουσιάζει το έργο του στον αρμόδιο επίτροπο. (<https://european-union.europa.eu/>)

1.8 Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Δικαστήριο είναι το ανώτατο όργανο της Ε.Ε. Έχει έδρα του το Λουξεμβούργο και χωρίζεται σε δύο δικαιοδοτικά όργανα τα οποία είναι το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο. Το Δικαστήριο, ασχολείται με θέματα τα οποία είναι προδικαστικές αποφάσεις, ενώ το Γενικό Δικαστήριο έχει ως αρμοδιότητα να δικάζει θέματα τα οποία προέρχονται από ιδιώτες, εταιρίες και κάποιες φορές από κράτη – μέλη.

Κάθε κράτος της Ε.Ε. έχει το δικό του δικαστή με θητεία 6 χρόνια. Όλοι οι δικαστές εκλέγουν έναν πρόεδρο, ο οποίος είναι αρμόδιος για 3 χρόνια. Υπάρχουν ακόμα και οι εισαγγελείς οι οποίοι ανεξάρτητοι μεταξύ τους, αλλά εισηγούνται στην εκάστοτε υπόθεση. Το Δικαστήριο συγκροτείται από 1 τουλάχιστον δικαστή από κάθε κράτος – μέλος όπου ορίζεται από την κυβέρνηση των κρατών – μελών και είναι υπεύθυνο για τις προσφυγές που γίνονται από τα κράτη – μέλη ή από φυσικά πρόσωπα.

Οι αρμοδιότητες του είναι οι εξής:

- Να κρίνει, αν είναι νόμιμες οι πράξεις των ευρωπαϊκών οργάνων.
- Να παρατηρεί τη συμμόρφωση του κράτους – μέλους μετά την προσφυγή κατά αυτού.

- Να επεξηγεί και να μεταφράζει τα ερωτήματα για το πρωτόδικο δικαστήριο.
- Να δικάζει αποφάσεις που έχουν προηγουμένως ακυρωθεί από το Πρωτοδικείο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τέλος, μια επιπλέον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου είναι η υποβολή προδικαστικού δικαίου. Έτσι, έχουμε την εξασφάλιση μιας σωστής ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου από όλα τα εθνικά δικαστήρια. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να προσφύγει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και κάποιο κράτος ενάντια κάποιου άλλου. (Γεώργιος Αργυρός, Αικατερίνη Δεδούλη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Εκδόσεις Σακκούλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, Σελ. 54)

1.9 Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η μεγαλύτερη και η σπουδαιότερη Κεντρική Τράπεζα όλου του κόσμου είναι φυσικά η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Ε.Κ.Τ). Η συγκεκριμένη είναι μια τράπεζα η οποία απαρτίζεται από 19 κράτη – μέλη, κάνοντας την ισχυρή στον κόσμο, καθώς επίσης χρησιμοποιεί για νόμισμα το ευρώ. Η Ε.Κ.Τ. θέλει να υπάρχει σταθερότητα στις τιμές του ευρώ και ασφάλεια στην αγροτική δύναμη που έχει το ευρώ. Η Ε.Κ.Τ. συγκροτείται από τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο, από τέσσερεις (4) εκπροσώπους της Ε.Κ.Τ. και από εκπροσώπους των εθνικών εποπτικών αρχών. Η ίδρυση της έγινε την 1^η Ιουνίου του 1998.

Η Ε.Κ.Τ. είναι αρμόδια να ελέγχει και ότι είναι όχι μόνο εντός της ζώνης του ευρώ, αλλά και εκτός αυτού. Η Ε.Κ.Τ. μαζί με τις εθνικές εποπτικές αρχές δημιουργούν τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό. Ο Ενιαίος Εποπτικός Μηχανισμός στοχεύει στο να εξασφαλίζει ασφάλεια και οικονομική ακμή, να υπάρχει σταθερότητα και χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση στην Ευρώπη και τέλος, να υπάρχει συνεχής έλεγχος.

Καθήκον της Ε.Κ.Τ. είναι να οργανώνει και να παρακολουθεί στην Ευρωπαϊκή προοπτική που έχει ως σκοπό να επεμβαίνει ελέγχοντας και αν χρειαστεί να παίρνει τα απαραίτητα μέτρα αντιμετώπισης. Είναι υπεύθυνη να τηρούνται οι κανόνες. Όλα

αυτά η Ε.Κ.Τ. τα χρησιμοποιεί προς όφελος της, έτσι ώστε να εμπνέει εμπιστοσύνη σε όλο το τραπεζικό τομέα – σύστημα. Στην Μικροπολιτική εποπτεία ο ρόλος της Ε.Κ.Τ. είναι να παρακολουθεί αν λειτουργεί σωστά το σύστημα και της δύνεται η δυνατότητα σε κάποιο σφάλμα να μπορεί να επέμβει. Επίσης, για να λειτουργήσουν οι τράπεζες χρειάζεται να δοθεί άδεια, όπως επίσης και να ανακληθεί η άδεια. Γίνεται αξιολόγηση και ασφάλεια των τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) και τέλος, για να μην υπάρχει διαρροή χρημάτων υπάρχουν αυστηρές κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Μιλώντας για την Μακροπροληπτική εποπτεία, αυτή εξασφαλίζει την ακεραιότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ευρώπης και μηδενίζει όσο το δυνατόν τους κινδύνους μέσα στο Ευρωπαϊκό Σύστημα. Οι στόχοι που θέτει η Μακροπροληπτική εποπτεία είναι να μπορεί να σταματά όλους τους πιθανούς κινδύνους, οι οποίοι πιθανόν δημιουργούνται από εξωτερικούς παράγοντες – τα ονομαζόμενα και ως λάθη της αγοράς. Επιπροσθέτως, φροντίζει να μην υπάρχει αλληλουχία και τέλος, να γίνει άξια εμπιστοσύνης ώστε να προσελκύσει όσο γίνεται περισσότερους επενδύτες. (<https://www.ecb.europa.eu/ecb/html/index.el.html>)

1.10 Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο.

Το 1977 ιδρύθηκε το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (Ε.Ε.Σ.) και έγινε θεσμικό όργανο της Ε.Ε. το 1993. Η ιδιότητα του είναι να ελέγχει οικονομικά την Ε.Ε. και να παράγει έργο ενεργά του δημόσιου ελέγχου και της δημόσιας διοίκησης. Ο ρόλος του Ε.Ε.Σ. είναι να βοηθάει στην καλύτερη λειτουργία της δημοσιονομικής διαχείρισης της Ε.Ε., προστατεύοντας ταυτόχρονα και τους πολίτες της Ε.Ε.. Ακόμα, επιβλέπει τα κεφάλαια της Ε.Ε. με σκοπό αν αυτά παίρνουν ή δίνουν σύμφωνα με τους κανονισμούς που υπάρχουν.

Ο εξωτερικός ρόλος του Ε.Ε.Σ. είναι να συγκεντρώνει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες μπορεί οι οποίες αφορούν των προϋπολογισμό των διάφορων πολιτικών. Ένας ακόμα ρόλος του είναι ως εξωτερικός ελεγκτής που δρα για τα οικονομικά συμφέροντα των πολιτών. Σαν υπεύθυνη στα οικονομικά συμφέροντα της Ε.Ε. έχει χρέος όπου υπάρχουν κίνδυνοι να επεμβαίνει και να δίνει λύσεις πάνω σε οικονομικά ζητήματα. Με τον τρόπο αυτό οι πολίτες της Ε.Ε. γνωρίζουν που χρησιμοποιούνται

τα χρήματα τους. Τέλος, το Ε.Ε.Σ. έχει ομαδικό χαρακτήρα και αποτελείται από 28 κράτη – μέλη (σήμερα είναι 27 τα κράτη – μέλη διότι έχει αποχωρίσει το Ηνωμένο Βασίλειο). Τα κράτη – μέλη ορίζονται από το συμβούλιο κατόπιν συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η θητεία τους είναι 6 έτη, όπου και ανανεώνεται. Ο πρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη για 3 έτη. (Γεώργιος Αργυρός, Αικατερίνη Δεδούλη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Εκδόσεις Σακκούλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, Σελ.60)

1.11 Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Ε.Σ.) έχει τον κύριο και πρωτεύοντα λόγο στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.). Αυτό είναι υπεύθυνο για τις πολιτικές προτεραιότητες της. Οι θέσεις του Ε.Σ. αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Πολιτική όλων των κρατών – μελών. Στο Ε.Σ. υπάρχει ο πρόεδρος και όλοι οι ηγέτες των κρατών – μελών. Στο Ε.Σ. παίρνονται υπεύθυνες και σοβαρές αποφάσεις για την Ε.Ε. Όταν θέλουν να παρθούν θέματα για την εξωτερική πολιτική υπάρχει και ο αντίστοιχος Υπατος εκπρόσωπος.

Στο Ε.Σ. ο ανώτατος είναι ο πρόεδρος από αυτόν καθορίζονται τα θέματα, συνεργάζονται με τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Εκπροσώπων, παραμένει στο Ε.Σ. για 2,5 χρόνια και μπορεί να επανεκλεγεί. Επίσης, συνεδριάζουν τέσσερις (4) φορές το χρόνο, αλλά σε περίπτωση έκτατου θέματος ο πρόεδρος καλεί για συνεδρίαση. Στο Συμβούλιο συμμετέχουν όλοι οι αρχηγοί κρατών – μελών. Όπου σκοπός τους είναι να κλίσουν διεθνής συμφωνίες και να συζητήσουν – εγκρίνουν τον προϋπολογισμό της Ε.Ε.

Οι αποφάσεις που παίρνει το συμβούλιο μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν ως αντίκτυπο για την ζωή των πολιτών της Ε.Ε. καθώς και διεθνής συνέπειες. Ο κάθε εκπρόσωπος μια χώρα κατόπιν συζητήσεων ψηφίζει για την χώρα του. Ο τρόπος των αποφάσεων γίνεται ή με απλή πλειοψηφία ή με ομοφωνία. Το συμβούλιο έχει τον κύριο λόγο να παίρνει και να νομοθετεί τις αποφάσεις μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το συμβούλιο νομοθετεί αφού πρώτα ακουστούν οι προτάσεις από την

Επιτροπή. Το συμβούλιο είναι υπεύθυνο για τα παρακάτω θέματα των κρατών – μελών:

- 1) Οικονομικές και δημοσιονομικές πολιτικές: Το συμβούλιο ασχολείται με τα οικονομικά κάθε κράτους – μέλους, ενισχύει την οικονομία της Ε.Ε. και τέλος, είναι ρυθμιστής ευρώ, της χρηματαγοράς και της κίνησης του κεφαλαίου.
- 2) Παιδεία, Πολιτισμός, Νεολαία και Αθλητισμός: Το συμβούλιο καθιερώνει με νόμο προγράμματα για την πολιτική και την εργασία της Ε.Ε.
- 3) Πολιτική απασχόλησης: Το συμβούλιο καθοδηγεί τα κράτη – μέλη, γίνεται ενημέρωση κάθε χρόνο με βάση των αποτελεσμάτων σε θέματα απασχόλησης του κάθε κράτους – μέλους.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι αρμόδιο για να αναπτύσσει, να καθορίζει και να εφαρμόζει την εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλεια της Ε.Ε. με βάσει τους κανονισμούς που θέτει το Ε.Σ. Ακόμα με την πολιτική αυτή έχουμε αναπτύξει και ανθρώπινη βοήθεια, άμυνα και εμπορικές συναλλαγές της Ε.Ε. Ο στόχος του συμβουλίου μαζί με τον εκπρόσωπο της Ε.Ε. ασχολείται με θέματα εξωτερικής πολιτικής έτσι ώστε να υπάρχει ασφάλεια και ενότητα των κρατών – μελών.

Τέλος, το συμβούλιο αναθέτει στην επιτροπή θέματα προς ανάλυση της Ε.Ε. με τρίτες χώρες ή με διεθνείς οργανισμούς. Με βάσει των αποτελεσμάτων προχωράει σε συμφωνίες εγγράφων. Η τελική απόφαση δίνεται όταν είναι σύμφωνα όλα τα κράτη – μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τότε ολοκληρώνεται η διαδικασία. (Γεώργιος Αργυρός, Αικατερίνη Δεδούλη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Εκδόσεις Σακκούλα, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, Σελ. 35)

1.12 Διαδικασία ένταξης μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πολιτική διεύρυνσης εφαρμόζεται σε χώρες που θέλουν να ενταχθούν στην ΕΕ και στις χώρες που είναι υποψήφιες προς ένταξη. Η προοπτική να ενταχθούν στην Ένωση στο εγγύς μέλλον οι χώρες, δημιουργεί σε αυτές ένα ισχυρό κίνητρο για

δημοκρατικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργούνται κάποιοι στόχοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους οποίους πρέπει να τηρεί η εκάστοτε προς ένταξη χώρα. Αυτοί είναι οι παρακάτω:

- Να υπάρχει ειρήνη και σταθερότητα σε περιοχές κοντά στα σύνορα της ΕΕ.
- Να πραγματοποιείται καλύτερη ποιότητα ζωής των πολιτών μέσα από την ένταξη.
- Να διαφαίνεται πρόοδος των πολιτών και των επιχειρήσεων
- Να καθοδηγούνται σωστά οι χώρες που επιθυμούν να ενταχθούν στην Ε.Ε. σύμφωνα με τους κανόνες και τις οδηγίες.

Σύμφωνα με την κεντρική σελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ακολουθείται ένα γενικό πλαίσιο σύμφωνα με το οποίο παρέχεται βοήθεια σε χώρες που θέλουν να ενταχθούν στην Ε.Ε. για να καλύψουν τις απαραίτητες και απαιτούμενες ανάγκες τους. Παράλληλα, υπάρχει στήριξη στον οικονομικό και δημοκρατικό τομέα.

Βασική προϋπόθεση σχετικά με τις χώρες που μπορούν να ενταχθούν είναι να ανήκουν στην ευρωπαϊκή ήπειρο και να υποβάλουν αίτηση μόνο αν σέβονται την δημοκρατική αξία της Ε.Ε. Πέραν αυτού, μια χώρα για να ενταχθεί, χρειάζεται να εκπληρώσει και κάποια κριτήρια. Το 1993 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κοπεγχάγης δημιούργησε και συνέστησε τις προϋποθέσεις που πήραν την ονομασία τα «κριτήρια της Κοπεγχάγης». Σύμφωνα με την προαναφερόμενη απόφαση, οι χώρες που θέλουν να ενταχθούν θα πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα:

- Να υπακούν σε ένα κράτος δικαίου, να υπάρχει σεβασμός και να υπάρχει δημοκρατία.
- Να υπάρχει μια αγορά με οικονομική βάση και ο ανταγωνισμός να είναι αντιμετωπίσιμος.
- Για να υπάρχει αποτελεσματική εφαρμογή θα πρέπει να τηρηθεί η πολιτική, η οικονομική και η νομισματική ένωση.

Η διαδικασία για να ενταχθεί μια χώρα στην Ε.Ε. περιλαμβάνει τα παρακάτω 3 στάδια:

1. Μια χώρα που είναι έτοιμη βάσει κριτηρίων, γίνεται επίσημα υποψήφια για ένταξη, όμως οι διαπραγματεύσεις δεν έχουν αρχίσει επίσημα.

2. Η υποψήφια χώρα προχωρά σε επίσημες διαπραγματεύσεις. Αυτή είναι μια διαδικασία που ορίζει η νομοθεσία της Ε.Ε., με σκοπό να εφαρμόσει και να υλοποιήσει σωστά τη δικαστική, τη διοικητική, την οικονομική και τις λοιπές μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ώστε μια χώρα να ενταχθεί.
3. Όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες και των δυο πλευρών – χώρας προς ένταξη και Ένωσης -, η χώρα μπορεί να ενταχθεί και επίσημα στην ΕΕ.

Χώρες που θεωρούνται σε αυτό το χρονικό ορίζοντα υποψήφιες για ένταξη, σύμφωνα με την κεντρική σελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι:

- η Αλβανία,
- η Βοσνία και Ερζεγοβίνη,
- η Γεωργία,
- η Μολδαβία,
- το Μαυροβούνιο,
- η Βόρεια Μακεδονία (πρώην ΠΓΔΜ),
- η Σερβία,
- η Τουρκία,
- η Ουκρανία και
- το Κόσσοβο

(https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/eu-enlargement_el)

Κεφάλαιο 2: Ελεύθερη Κυκλοφορία Εμπορευμάτων.

2.1 Οριοθέτηση.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το περιεχόμενο της ελευθερίας θα πρέπει να οριοθετήσουμε την έννοια του εμπορεύματος. Το ζήτημα αυτό έχει αρκετό ενδιαφέρον, διότι οι διατάξεις του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου δεν γίνονται με ακριβή ορισμό της έννοιας του εμπορεύματος, καθώς έχουμε εξαίρεση στα αγροτικά προϊόντα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 παρ. 1 της ΣυνΘΛΕΕ με ακρίβεια. Το κενό αυτό καλύφθηκε από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 10^η Δεκεμβρίου 1968, επιτροπή κατά Ιταλίας. Με βάση τη συγκεκριμένη απόφαση, το δικαστήριο θεωρεί ως εμπόρευμα κάθε υλικό αγαθό που έχει αξία και αποτελεί αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών. Η εμπορευσιμότητα του προϊόντος έχει έναν ρόλο που είναι είτε απλός είτε σύνθετος στον χαρακτήρα που έχει να κάνει με την κατασκευή ή παρασκευή του και αν η εμπορική αξία είναι μεγάλη ή μικρή. Όλη αυτή η οριοθέτηση της έννοιας του εμπορεύματος έγινε από την νομολογία του Δικαστηρίου στις 9/7/1997 Επιτροπή κατά του Βασιλείου του Βελγίου. Σε αυτή την απόφαση ειπώθηκε πως ακόμα και τα απόβλητα μπορούν δυνητικά να θεωρηθούν εμπόρευμα. Με βάση τα παραπάνω θεωρείται σαφής η έννοια της οριοθέτησης του εμπορεύματος στο ευρωπαϊκό δίκαιο. Δύσκολα, όμως, διακρίνονται τα όρια μεταξύ της εξεταζόμενης ελευθερίας και των 3 άλλων ελευθεριών. Είναι απαραίτητο να γίνει οριοθέτηση, αλλά υπάρχει δυσκολία ανάμεσα στις έννοιες της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων και των υπηρεσιών. Κρίσιμο κριτήριο ως προς αυτό είναι ο διάφανος χαρακτήρας του αντικειμένου. Όμως, η εφαρμογή αυτού κάποιες φορές έχει δυο μορφές. Έτσι, σε αυτές τις περιπτώσεις το Δικαστήριο δίνει περισσότερη προσοχή στα σημεία που είναι κρίσιμα, λαμβάνοντας και τις συγκεκριμένες συνθήκες. Ενδεικτικά, αξίζει να αναφερθεί ότι υπάρχουν αποφάσεις που μιλούν για αυτό και είναι οι 30/04/1974 Sacchi (ΔΕΚ, υπόθεση 155/73, Συλλογή σελ 409) και 14/10/2004 Omega (ΔΕΚ, υπόθεση c-36/02, συλλογή σελ I-9609). Όμως, δεν είναι δυνατόν να μην γίνει αναφορά πως στις συγκεκριμένες περιπτώσεις το Δικαστήριο έδειξε περισσότερο ενδιαφέρον στο χαρακτήρα του εμπορεύματος που έχει σχέση με τη δωρεάν συνδρομή τηλεφωνίας σε περιοδικά, μια παροχή που είναι μέσα στα όρια για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων. Τέλος, είναι δύσκολο να γίνει διαχωρισμός των δύο ελευθεριών αυτών και έτσι υπάρχει σχετική απόφαση της 26^{ης} Οκτωβρίου του έτους 2006 από την Επιτροπή κατά Ελλάδας. (Γ. Ε. Φ.

Καλαβρός – Θ. Γ. Γεωργόπουλος, Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, Σελ. 18)

Η ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων στην ελεύθερη εσωτερική αγορά στα κράτη – μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις και συνθήκες Άρθρο 27-37 ΣΛΕΕ χρησιμοποιεί τρία βασικά νομικά εργαλεία.

1. Όλοι οι τελωνειακοί δασμοί στα κράτη – μέλη απαγορεύονται ρητά. Επιπρόσθετα, δημιουργήθηκε κοινό ευρωπαϊκό δασμολόγιο για τα προϊόντα που αγοράζονται από τρίτες χώρες. (Άρθρα 28-32 ΣΛΕΕ).
2. Δεν φορολογούνται τα εισαγόμενα προϊόντα από τα κράτη – μέλη, έτσι τα διακρίνουμε από τα εγχώρια προϊόντα. (Άρθρο 110 ΣΛΕΕ).
3. Καταργούνται όλοι οι ποσοτικοί περιορισμοί στις εισαγωγές και στις εξαγωγές μεταξύ των κρατών – μελών. (Άρθρο 34-36 ΣΛΕΕ). (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 142)

2.1.1 Η έννοια του εμπορεύματος.

Το πρωτογενές δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν διασαφηνίζει τι σημαίνει εμπόρευμα, ενώ εξαιρεί τα αγροτικά προϊόντα και η νομολογία του Δικαστηρίου αναφέρει ότι «εμπορεύματα θεωρούνται όσα αποτιμώνται σε χρήμα». Ο καθορισμός του προϊόντος γίνεται από το πόσο εμπορεύσιμο είναι το εκάστοτε προϊόν. Τα αγαθά εισάγονται είτε για εμπορικούς σκοπούς, είτε για προσωπικούς. Άρα, το Δικαστήριο θεωρεί εμπόρευμα τα κέρματα, τα απόβλητα, τα έργα τέχνης, το ηλεκτρικό ρεύμα και το φυσικό αέριο. Το Δικαστήριο δημιουργεί προβλήματα στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στις δραστηριότητες όταν συνεισφέρει στο κράτος με κέρδος ελεύθερα. Το Δικαστήριο κρίνει πως δεν είναι κύριο στοιχείο σε κάθε εμπορική συναλλαγή, το Δικαστήριο κρίνει ποιες δραστηριότητες έχει εφαρμόσει σύμφωνα με τη συνθήκη, όπως για παράδειγμα οι δραστηριότητες και οι λαχειοφόροι αγορές θεωρούνται δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών. Παρόλα αυτά σε υπόθεση ζεύγους Γερμανών που πάνε στην Αυστρία για εργασία, το Δικαστήριο σύμφωνα με την ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων στην Ε.Ε. ότι το ζεύγος θα πρέπει να πληρώνει

φόρο για το αυτοκίνητο τους στην Αυστρία, γιατί το κυρίαρχο στοιχείο είναι η κινητικότητα των εργαζομένων και όχι των εμπορευμάτων. Στην ελεύθερη κινητικότητα λαμβάνεται υπόψη και η κρατική ρύθμιση. Εν κατακλείδι, το Άρθρο 28 παρ.2 ΣΛΕΕ τα παραπάνω θέματα κυκλοφορίας εμπορευμάτων στα κράτη – μέλη και τρίτες χώρες Άρθρο 29 ΣΛΕΕ ρυθμίζονται. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 145)

2.1.2 Οι αποδέκτες.

Οι κύριοι αποδέκτες για τις διατάξεις σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία στα εμπορεύματα είναι τα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν ένας δημόσιος υπάλληλος κάνει δήλωση για την κινητικότητα κάποιου προϊόντος, ασχέτως αν δεν θεωρούνται εμπόδιο στην κινητικότητα, παρά μόνο όταν πρόκειται για επίσημες κρατικές θέσεις. Το Άρθρο 4 παρ.3 ΣΛΕΕ ορίζει την καλόπιστη και αγαστή συνεργασία μεταξύ των κρατών – μελών. Σε συγκεκριμένες απαγορεύσεις, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για να λύνει τις υποθέσεις όπως για παράδειγμα σε περίπτωση παράλειψης κράτους να πάρει τα απαιτούμενα μέτρα για να αποτρέψει το εμπόδιο της ελεύθερης διακίνησης εμπορεύματος. Τέλος, το Δικαστήριο προκειμένου να αποσαφηνίσει μια διάταξη μεταξύ των κρατών για την ελεύθερη διακίνηση, λαμβάνει υπόψη του πολλούς παράγοντες όπως για παράδειγμα «όταν εθνική ρύθμιση ορίζει ότι τα προϊόντα έχουν πιστοποιηθεί από κάποιο οργανισμό πιστοποίησης». Ως εκ τούτου την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων την δεσμεύουν τα συγκεκριμένα προαναφερόμενα ευρωπαϊκά όργανα. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 145).

2.1.3 Εδαφικό πεδίο εφαρμογής.

Οι διατάξεις της συνθήκης για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων όταν υπάρχει και το λεγόμενο διασυνοριακό στοιχείο που είναι στοιχείο εμπορίου μεταξύ

κρατών- μελών, αναφέρει ότι μπορεί ένα κράτος να μεταχειρισθεί τα εγχώρια προϊόντα λιγότερο ευνοϊκά από τα εισαγόμενα, άρα έχουμε ως συνέπεια την αντίστροφη διακριτική μεταχείριση. Το Δικαστήριο επιλύει και τη φορολογική επιβάρυνση σε κάποιο συγκεκριμένο προϊόν, η οποία επιβάλλεται με την μορφή τέλους εξόδου. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 149).

2.2 Η Τελωνειακή ένωση γενικά.

Το Άρθρο 28 παρ.1 ΣΛΕΕ ορίζει ότι: «η Ένωση περιλαμβάνει μια τελωνειακή ένωση η οποία εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδύναμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την υιοθέτηση κοινού δασμολογίου με τρίτες χώρες». (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 151) .

Από τα παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η τελωνειακή ένωση έχει δυο κύρια στοιχεία, το εσωτερικό και το εξωτερικό. Το εσωτερικό στοιχείο αφορά σε ένα ενιαίο τελωνειακό έδαφος στην Ένωση. Καταργεί δασμούς φορολογικής επιβάρυνσης, ενώ έχει ισοδύναμα αποτελέσματα στο εμπόριο των προϊόντων των κρατών – μελών. Το εξωτερικό στοιχείο υποχρεώνει να εισάγει ένα ενιαίο κοινό εξωτερικό δασμολόγιο με κοινή εξωτερική νομοθεσία για προϊόντα κρατών με τρίτες χώρες. Η τελωνειακή ένωση ορίζει την εφαρμογή κοινών απλών διαδικασιών σε όλη την Ευρώπη, καθώς και την εισαγωγή και εξαγωγή προϊόντων σε τρίτες χώρες. Συμπερασματικά, μπορεί να ειπωθεί ότι η Ε.Ε. χαράζει την τελωνειακή πολιτική, δημιουργεί τον τελωνειακό κώδικα, τις ρυθμίσεις κανονισμού, τις τελωνειακές υπηρεσίες των κρατών – μελών που λειτουργούν σαν να υφίσταται μια υπηρεσία σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να υλοποιηθούν ορθά τα παραπάνω, υπάρχουν οι τελωνειακοί υπάλληλοι, οι οποίοι διαχειρίζονται τις υποθέσεις βάσει ενός ενωσιακού τελωνιακού κώδικα. Από τους δασμούς που εισπράττονται από τα εθνικά τελωνεία, μετά την παρακράτηση του 25%, το υπόλοιπο αποστέλλεται στην Ένωση. (Γ.

Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 152).

2.2.1 Δασμοί και αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το Άρθρο 30 της ΣΛΕΕ ορίζεται ότι «οι εισαγωγικοί και εξαγωγικοί δασμοί ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών – μελών. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τους δασμούς ταμειευτικού χαρακτήρα.» (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 152).

Υπάρχει γενική και απόλυτη απαγόρευση, δηλαδή επιβαρύνσεις χρηματικές για την εισαγωγή και εξαγωγή στα εμπορεύματα. Υπάρχει χρηματική επιβάρυνση η οποία επιβάλλεται σε κάποιο προϊόν που περνά τα σύνορα. Ο συντελεστής αξίας του είδους του προϊόντος υπάρχει στον κατάλογο του δασμολογίου. Ο δασμός αποτελεί έσοδο του κράτους, προστατεύει από τον εξωτερικό ανταγωνισμό και αυξάνει το κόστος του εισαγόμενου προϊόντος. Επιβάλλονται αποκλειστικά και υποχρεωτικά οι δασμοί για εισαγόμενα προϊόντα μαζικής κατανάλωσης ειδών πολυτελείας. Σύμφωνα με το Άρθρο 30 της ΣΛΕΕ, απαγορεύονται όλες οι φορολογικές επιβαρύνσεις. Το Δικαστήριο αντιθέτως έχει προσδιορίσει φορολογικές επιβαρύνσεις με επιβαλλόμενες χρηματικές επιβαρύνσεις. Το ύψος της επιβάρυνσης είναι αδιάφορο, καθώς επιβάλλει την επιβάρυνση. Τη συγκεκριμένη επιβάρυνση τη χαρακτηρίζει την ονομάζει ειδικό τέλος. Επίσης, ο φόρος προστιθέμενης αξίας Φ.Π.Α. δεν θεωρείται χρηματική επιβάρυνση. Εδώ χρειάζεται να ειπωθεί η παρατήρηση ότι μετά το Δικαστήριο δεν είναι γνωστό ποια αντίληψη σε άλλες περιπτώσεις θεωρεί την χρηματική επιβάρυνση ως ισοδύναμη με το δασμό, όταν επιδιώκουν κοινωνικούς σκοπούς. Χαρακτηριστικά τέτοια παραδείγματα αποτελούν το Βέλγιο με την εισαγωγή διαμαντιών, καθώς επίσης τα Ελληνικά καπνά. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 153).

Η συνθήκη δεν προβλέπει εξαιρέσεις και αναφορές δασμών και χρηματικές επιβαρύνσεις. Βέβαια, το Δικαστήριο έχει αντίθετη άποψη, αφού ενέκρινε την επιβάρυνση και την επέβαλε σε μια υπόθεση της Γερμανίας (επιβάλλεται σε προϊόν

που πέρασε τα σύνορα). Επίσης, υφίσταται η χρηματική επιβάρυνση για υπηρεσίες που παρέχονται στον εισαγωγέα ή εξαγωγέα σύμφωνα με την σχετική νομολογία του Δικαστηρίου κάτω από συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως είναι έλεγχος ποιότητας, εξαγόμενα προϊόντα, παροχή υπηρεσιών με τελωνειακό χαρακτήρα. Ακόμα, επιβάλλεται επιβάρυνση στην διενέργεια ελέγχου κάτω από προϋποθέσεις, όχι υπέρβαση πραγματικού κόστους, ελέγχου εισόδου για προϊόντα στην ένωση, εξυπηρέτησης γενικού συμφέροντος της ένωσης. Στην περίπτωση που η επιβάρυνση εμπίπτει σε ένα γενικό σύστημα εσωτερικών φόρων αρκεί να έχει εγκριθεί με βάση το Άρθρο 110 ΣΛΕΕ. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 153).

2.2.2 Κοινό δασμολόγιο.

Με βάση το κοινό δασμολόγιο έχουν καθοριστεί οι δασμολογικές κλάσεις των προϊόντων και η αντίστοιχη επιβάρυνση. Η κατάταξη αυτή έγινε και θεσπίστηκε με το κανονισμό 2658/87 ένα σύστημα περιγραφικής κωδικοποίησης εμπορευμάτων. Υπάρχουν κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η υπαγωγή προϊόντων στην ονοματολογία όπως για παράδειγμα χαρακτηριστικά προϊόντα – προέλευση. Κριτήριο που θα ληφθεί υπόψη για τον προσδιορισμό της δασμολογικής επιβάρυνσης είναι και η αξία του προϊόντος σύμφωνα με το Άρθρο 3 ΣΛΕΕ. Βάσει αυτού το συμβούλιο μετά από ανάλογη πρόταση της επιτροπής κάνει τις αντίστοιχες τροποποιήσεις. Τέλος, η επιτροπή δημιούργησε την ηλεκτρονική βάση ονομαζόμενη TARIC, της οποίας η κύρια δουλειά είναι μια πλήρης, σωστή και καθημερινή ενημέρωση προς όλα τα κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν ο παραπάνω κώδικας υιοθετήθηκε με το 450/2008 ΕΚ την 4^η Ιουλίου 2008 και περιλαμβάνει κανόνες και διαδικασίες, που σχετίζονται με την εισαγωγή και την εξαγωγή προϊόντων προς κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από κράτη αυτής, όπως επίσης αναφέρεται σε κανόνες παραγωγής προϊόντων. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 159).

2.2.3 Θεσμικές πτυχές της Τελωνειακής Ένωσης.

Η Τελωνειακή Ένωση αποτελεί έναν σημαντικό θεσμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κάποιες από τις θεσμικές πτυχές της τελωνειακής πολιτικής αφορούν στην ύπαρξη ενός κοινού τελωνιακού κώδικα, καθώς και στην ύπαρξη ενός κοινού τελωνιακού συστήματος. Οι συγκεκριμένες θεσμικές πτυχές που προαναφέρθηκαν, βοηθούν στη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της τελωνειακής ένωσης, όπως επίσης στην ενίσχυση του εμπορίου μεταξύ των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπρόσθετα, η τελωνειακή ένωση αποτελεί ένα θεσμικό πλαίσιο που συνδέει τα κράτη μέλη μεταξύ τους, με σκοπό την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών και την εφαρμογή κοινών τελωνειακών κανόνων. Οι θεσμικές πτυχές της τελωνειακής ένωσης περιλαμβάνουν την ύπαρξη κοινού τελωνιακού κώδικα και τη δημιουργία ενός κοινού τελωνιακού νομοθετικού πλαισίου. Αυτά τα θεσμικά στοιχεία επιτρέπουν την αποτελεσματική λειτουργία της τελωνειακής ένωσης και τη διευκόλυνση του εμπορίου μεταξύ των κρατών – μελών.

Εκτός από τις θεσμικές πτυχές, η τελωνειακή ένωση επιτρέπει την εναρμόνιση των δασμών και την πραγματοποίηση συμφερουσών εμπορικών συμφωνιών μεταξύ των πολιτών που κινούνται εντός των ορίων των κρατών – μελών, προωθώντας έτσι την οικονομική ολοκλήρωση. Επιπλέον, η τελωνειακή ένωση διευκολύνει τη διαδικασία των εξαγωγών και των εισαγωγών με τη δημιουργία ενός ενιαίου τελωνιακού χώρου. Αυτά τα μέτρα συμβάλλουν στην ενίσχυση της εμπορικής συνεργασίας μεταξύ των χωρών μελών και στη δημιουργία ενός ενιαίου εμπορικού χώρου. Όπως είναι κατανοητό, οι θεσμικές πτυχές της τελωνειακής ένωσης περιλαμβάνουν διάφορες ενέργειες που συμβάλλουν στην ομαλή λειτουργία του συστήματος. Κάποιες από τις συγκεκριμένες ενέργειες περιλαμβάνουν τις εφαρμογές κοινών τελωνιακών κανόνων και διαδικασιών, τη δημιουργία ενός κοινού τελωνιακού ταμείου για τη διαχείριση των τελωνιακών εσόδων, καθώς και την ανάπτυξη ενός κοινού νομοθετικού πλαισίου για την εναρμόνιση των τελωνιακών κανόνων. Τα προαναφερόμενα συμβάλλουν στη δημιουργία ενός ενιαίου τελωνιακού χώρου και στην ενίσχυση της εμπορικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μερικές άλλες ενέργειες που υλοποιούνται στο πλαίσιο της τελωνειακής ένωσης και αξίζει να αναφερθούν, περιλαμβάνουν την εφαρμογή κοινών τελωνιακών διαδικασιών και διαδικασιών πολιτικών για την προστασία της εσωτερικής αγοράς

και την καταπολέμηση της απάτης, καθώς και τη συνεργασία στον τομέα της τελωνειακής εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης του προσωπικού. Αυτές οι ενέργειες συμβάλουν στην αποτελεσματική λειτουργία της τελωνειακής ένωσης και στην ενίσχυση της τελωνειακής ασφάλειας και συνεργασίας μεταξύ των κρατών – μελών. Επιπροσθέτως, τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα έχουν σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή και στην τήρηση των θεσμικών πτυχών της τελωνειακής ένωσης. Αυτά τα θεσμικά όργανα είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή των τελωνειακών κανόνων και των διαδικασιών στο εθνικό επίπεδο, αλλά επιβαρύνονται και με την παρακολούθηση της τελωνειακής διαχείρισης και την επιβολή των τελωνειακών κανόνων.

Άξιο αναφοράς είναι και το γεγονός ότι συμβάλουν στην ανάπτυξη και στην εφαρμογή των θεσμικών τελωνειακών πολιτικών που βοηθούν την ενίσχυση της τελωνειακής αγοράς και την προστασία της εσωτερικής αγοράς. Συνεργάζονται, επίσης, με τα ευρωπαϊκά και διεθνή τελωνειακά όργανα, με απώτερο στόχο την εξασφάλιση της συνεργασίας και της συνοχής στον τομέα της τελωνειακής διαχείρισης. Τέλος, σε περιπτώσεις παραβίασης του Ευρωπαϊκού Δικαίου για τις θεσμικές πτυχές της τελωνειακής ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να αναλάβει δράση ενάντια του κράτους – μέλους που παραβίασε τους κανόνες. Αυτή η δράση μπορεί να περιλαμβάνει την έναρξη διαδικασίας επί παράβασης, κατά την οποία το κράτος – μέλος καλείται να συμμορφωθεί με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και να λάβει μέτρα για την αποκατάσταση της παράβασης και του αποτελέσματος που δημιουργήθηκε. Εάν το κράτος – μέλος δεν συμμορφωθεί παρά τις υποδείξεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να προχωρήσει σε δικαστικές ενέργειες κατά αυτού, με στόχο την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων ή προστίμων. Η συμμόρφωση με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο είναι ουσιώδες στοιχείο για τη ομαλή λειτουργία και την ύπαρξη της τελωνειακής ένωσης. (Γ. Ε.Φ. Καλαβρός – Θ.Γ. Γεωργόπουλος, 2013, Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ουσιαστικό Δίκαιο, Έκδοση 2^η, Νομική βιβλιοθήκη, Σελ. 28.)

2.3 Εσωτερική φορολόγηση και απαγόρευση φορολογικών διακρίσεων.

Σύμφωνα με το Άρθρο 110 ΣΛΕΕ τα κράτη – μέλη δεν προσθέτουν άμεσα ή έμμεσα εσωτερικούς φόρους στα προϊόντα που παράγονται και εισέρχονται από άλλα κράτη. Έτσι πετυχαίνουν να μην δημιουργούνται εμπόδια κατά την κυκλοφορία των προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Παρόλα αυτά, αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχει και η αρχή της διάκρισης οργανωμένης φορολογικής φορολόγησης σύμφωνα με την οποία κάθε κράτος μπορεί να ακολουθεί τη δική του φορολογική φιλοσοφία. Το Δικαστήριο γνωμοδοτεί με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια που ισχύουν για τα τέλη και τις εισφορές πάσης φύσεως. Επίσης, δεν μπορεί να μην ειπωθεί ότι σε ειδικές περιπτώσεις εισάγονται 2 απαγορεύσεις:

- a. Απαγόρευση της διακριτής φορολογίας στα ομοειδή προϊόντα και
- b. Απαγόρευση για τα προϊόντα ανταγωνιστικής κατάστασης.

Απαγορεύεται η επιβολή εσωτερικών φόρων όταν τα εγχώρια προϊόντα είναι ομοειδή με τα εισαγόμενα. Η νομολογία θέτει σύγκριση μεταξύ των προϊόντων που έχουν παρόμοια αντικειμενικά χαρακτηριστικά και ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες των καταναλωτών ούτως ώστε να υφίσταται η προαναφερόμενη απαγόρευση. Τέτοιες υποθέσεις επιβάλλεται να λυθούν από το Δικαστήριο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η διαφορετική φορολόγηση του σκωτσέζικου ουίσκι με το λικέρ στην Δανία, όπως επίσης η υπόθεση που αφορά σε επιτραπέζια κρασιά, καθώς αντίστοιχα και σε εισαγόμενα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα. Με βάση τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι υπάρχουν πλήθος διαφορετικών περιπτώσεων για τα εισαγόμενα προϊόντα στη διακριτική αρχή φορολόγησης, όταν αυτή πλήττει τα εγχώρια προϊόντα. Η απαγόρευση των παραπάνω φορολογικών μεταχειρίσεων είναι δεκτή όταν ισχύει ότι:

- a. Τα εισαγόμενα προϊόντα είναι ανταγωνιστικά συγκριτικά με τα εγχώρια και
- b. Ο φόρος που επιβάλλεται στοχεύει στην προσπάθεια να προστατεύει τα εγχώρια προϊόντα.

Παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα παραπάνω αποτελεί η απόφαση του Δικαστηρίου C – 170/78 επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου. Σε αντίθετη κατεύθυνση κινείται η απόφαση από το Σουηδικό φορολογικό σύστημα με το επιτραπέζιο εισαγόμενο κρασί.

(Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ.163).

2.4 Ποσοτικοί περιορισμοί και μέτρα.

Σύμφωνα με το Άρθρο 34 και 35 ΣΛΕΕ, που αφορά στο αντικειμενικό πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης, ο περιορισμός της ποσότητας ενός εμπορεύματος - σύμφωνα με το εθνικό μέτρο εισαγωγής και εξαγωγής - συμπεριλαμβάνει τον όγκο και τις αξίες των εμπορευμάτων. Η οδηγία 70/50/ΕΟΚ κάνει αναφορά στην προσπάθεια να καταργηθούν τα μέτρα με περιορισμούς στην εισαγωγή, ενώ σύμφωνα με άλλη οδηγία 70/50/ ΕΟΚ τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος με τους ποσοτικούς περιορισμούς μπορούν να είναι νομοθετικά, κανονιστικά, καθώς επίσης διοικητικές διατάξεις που περιορίζουν την εισαγωγή και τα μέτρα χωρίς να διακρίνονται σε εισαγόμενα και εγχώρια. Το έτος 1974 το Δικαστήριο έρχεται να διευκρινίσει τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος με τη νομολογία Dassonville, που αφορά στην υπόθεση του Βελγίου με τους εισαγωγής σκωτσέζικου ουίσκι. Το Δικαστήριο τελικά επιφυλάσσει διαφορετική αντιμετώπιση στα μέτρα εθνικής αντίστροφης διάκρισης που εφαρμόζεται στα εγχώρια εμπορεύματα. Παράλληλα, λύσεις δίνονται για τα μέτρα, αδιάκριτα εφαρμοζόμενα και με τη νομολογία Csis de Dijon. Ιδιαίτερα αναφερόμαστε στην περίπτωση που εφαρμόζονται χωρίς καμία διέυρυνση μέτρα, όπως είναι τα κρατικά μέτρα, τα οποία δεν έχουν στόχο να ρυθμίζουν την κυκλοφορία των προϊόντων στην ευρωπαϊκή αγορά.

Το Δικαστήριο ασχολείται διεξοδικά με τα μέτρα στην υπόθεση 120/78 Rewe, η οποία αποτελεί υπόθεση εισαγωγής στην Γερμανία. Τελικά, για να λυθεί αυτό θεσπίστηκε η χρήση ετικέτας, σύμφωνα με την εθνική ρύθμιση περιεκτικότητας αλκοόλης. Σύμφωνα με το Άρθρο 34, απαγορεύτηκε η εφαρμογή του και καθιερώθηκαν ρυθμίσεις που αναφέρονται σε εθνικά «τεχνικά εμπόδια». Παράλληλα, καθιερώθηκε επίσης η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και η έκδοση οδηγιών εθνικών προδιαγραφών, με απώτερο σκοπό να μηδενιστούν τα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο. Το συμπέρασμα από τα προαναφερόμενα είναι ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης από τα κράτη – μέλη εξασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία στα

εμπορεύματα. Άξιο αναφοράς είναι το γεγονός ότι το Δικαστήριο εισήγαγε την έννοια των «επιτακτικών απαιτήσεων» γενικού συμφέροντος. Στο Δικαστήριο έφτασαν κράτη που έχουν αντικείμενο εθνικής αγοράς που επηρεάζουν το εμπόριο στην εθνική αγορά και εμποδίζουν και το διασυνοριακό εμπόριο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα προαναφερόμενης περίπτωσης αποτελεί το θέμα της εργασίας τις Κυριακές.

Το Δικαστήριο πρόσφατα εισήγαγε έννοιες και έδωσε απαντήσεις στους περιορισμούς στη χρήση του προϊόντος. Πολλές ρυθμίσεις εθνικές επιτρέπουν να πωληθεί ένα προϊόν θέτοντας όμως περιορισμό που έχει σχέση με τη χρήση αυτού. Αυτό έχει να κάνει με τον σκοπό, την έκταση, τον χρόνο ή τον τύπο. Στην υπόθεση C 265/06 επιτροπή κατά της Πορτογαλίας γίνεται αφορά και συζητείται η απαγόρευση ύπαρξης εγχρώμων ταινιών στα τζάμια του αυτοκινήτου, ενώ η υπόθεση C 110/05 κατά της Ιταλίας, μιλά για την απαγόρευση ρυμουλκούμενου από μοτοποδήλατα.

Στην υπόθεση Keck and Mithouard εξετάζεται ο Γαλλικός νόμος απαγόρευσης μεταπώλησης προϊόντων σε τιμή χαμηλότερη από εκείνη της αγοράς. Επιπρόσθετα, υπάρχει μια σειρά από ποικίλες προσφυγές στο Δικαστήριο που αφορούν σε πωλήσεις προϊόντων, όπως για λόγους υγείας, για την πώληση των οπτικών δίσκων, για προϊόντα κατεψυγμένα ή αντίστοιχα προψημένα, για την πώληση μέσα από προσφορά δώρων ή βραβείων, καθώς και για διαφημίσεις οινοπνευματωδών ποτών στο ευρύ καταναλωτικό κοινό. Χαρακτηριστική είναι η υπόθεση C – 322/01 DocMorris, κατά την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι είναι απαγορευτική η πώληση φαρμακευτικών προϊόντων από απόσταση.

Σύμφωνα με το Άρθρο 35 ΣΛΕΕ, που αναφέρεται στην απαγόρευση της ποσοτικής περιοριστικής θέσης στην εξαγωγή και στα μέτρα τους, υπάρχουν σοβαροί ή ιδιαίτεροι λόγοι όταν ένα κράτος μπορεί να περιορίσει την εξαγωγή σε ένα προϊόν. Αυτοί μπορεί να είναι:

1. Να διατηρήσει αποθέματα σε περίοδο αυξημένων ελλείψεων.
2. Να προστατεύσει τις θέσεις εργασίας.
3. Να αποτρέψει άλλες παράλληλες εξαγωγές.
4. Να διατηρήσει την ποιότητα και τη φήμη των εξαγωγών.
5. Να προστατεύσει τα έργα και τις τέχνες.

Το Δικαστήριο έδωσε λύση σε περιπτώσεις όπως είναι η υπόθεση Groenvelde που αφορούσε στην Ολλανδία και σύμφωνα με την οποία απαγόρευσε να διατηρούνται αποθέματα κρέατος από άλογα. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 174).

2.5 Εξαιρέσεις στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ 194, συναντάμε δύο κατηγορίες εξαιρέσεων ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, οι οποίες είναι οι παρακάτω:

- i. Μια κατηγορία εξαίρεσης προβλέπεται στην συνθήκη του Άρθρου 36 που σχετίζεται με ένα κατάλογο οικονομικού χαρακτήρα λόγω εξαιρέσεων και έχει σχέση με το δημόσιο συμφέρον.
- ii. Δεύτερη κατηγορία εξαίρεσης από το Δικαστήριο είναι η περίπτωση που προβλέπει τις συμπληρωματικές επιτακτικές απαιτήσεις γενικού συμφέροντος που έκαναν τα κράτη – μέλη για να μην περιορίζεται το διασυνοριακό εμπόριο.

Το Δικαστήριο δέχτηκε τη δικαιολόγηση αποκλειστικά για υποθέσεις που υπόκεινται σε οικονομικές διαστάσεις. Στην περίπτωση δημόσιας ηθικής – τάξης και σε αντίστοιχη της ασφάλειας, τα κράτη – μέλη είναι ελεύθερα να διαμορφώσουν τις δικές τους αντιλήψεις για τη δημόσια ηθική. Το Δικαστήριο αποδέχτηκε τα εθνικά μέτρα που περιορίζουν το διασυνοριακό εμπόριο με την αιτιολογία να μην εισάγονται πορνογραφικό υλικό ή αντικείμενα ερωτικού περιεχομένου. Για την ασφάλιση και τη δημόσια τάξη το Δικαστήριο σπάνια έχει αποδεχτεί εξαίρεση έως σήμερα. Για την ασφάλεια δημόσιας τάξης, στον τομέα ενέργειας ενέκρινε την εξαίρεση το Δικαστήριο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η υπόθεση C - 72/83 *Campus Oil* που μιλά για το νόμο της Ιρλανδίας σχετικά με την εισαγωγή πετρελαίου αγοράς σε ποσοστό 35% για να διατηρηθεί βιώσιμο διυλιστήριο.

Στην περίπτωση της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών, τα κράτη – μέλη εμποδίζουν την εισαγωγή προϊόντων. Το Δικαστήριο δέχτηκε και αποφάσισε τα κράτη σε επίπεδο προστασίας της υγείας και της ζωής να κυκλοφορούν προϊόντα με άδεια ιδιαίτερα για τα τρόφιμα που θα βασίζονται σε αξιόπιστα επιστημονικά στοιχεία διεθνούς επιστημονικής έρευνας.

Σύμφωνα με το Άρθρο 36 ΣΛΕΕ επιτρέπεται η παρέκκλιση από τις διατάξεις για την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων, προστατεύοντας με αυτό τον τρόπο την βιομηχανική εμπορική ιδιοκτησία. Εδώ υπάγεται και ο βιομηχανικός σχεδιασμός εμπορικής επωνυμίας, σημεία ευρεσιτεχνίας τεχνογνωσίας – μοντέλο. Στη συνέχεια γίνεται ανάλυση στην αρχή προστασίας του ειδικού αντικειμένου του δικαιώματος της βιομηχανικής εμπορικής ιδιοκτησίας, κάνοντας δεκτό και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Το Δικαστήριο στην υπόθεση C – 55/80 GEMA αναφέρει και το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας. Το Δικαστήριο έχει εισάγει και την έννοια των επιτακτικών απαιτήσεων γενικού συμφέροντος και με την υπόθεση Cassis de Dijon επεξηγεί τα επιμέρους μέτρα που επιδιώκουν το σκοπό του γενικού συμφέροντος, κάνει γνωστό ότι το εθνικό μέτρο πρέπει να σέβεται την αρχή την αναλογικότητας. (Γ. Αργυρός, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Μέρος έκτο, Εκδόσεις Σακκούλα, Σελ. 194).

2.6 Πολιτική ανάλυση πάνω στα προϊόντα.

Το Άρθρο 6 ΣΛΕΕ για τον τομέα της βιομηχανίας ορίζει δράσεις, καθώς επίσης υποστηρίζει, συντονίζει και συμπληρώνει τη δράση των κρατών – μελών. Διατηρεί ένα σύστημα «ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών». Μέσα από αυτή επιδιώκει:

- Την προσαρμογή της βιομηχανίας σε διαθρωτικές μεταβολές.
- Την ανάπτυξη των επιχειρήσεων ιδίως των μικρομεσαίων.
- Την προώθηση της συνεργασίας.
- Την εκμετάλλευση στους τομείς καινοτομίας, έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης.

Το Άρθρο 194 ΣΛΕΕ κάνει λόγο για την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας και με πνεύμα αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών στοχεύει στα εξής:

- a. Να διασφαλίσουν τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας.
- b. Να διασφαλίσει τον ενεργειακό εφοδιασμό.
- c. Να εξοικονομήσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ποσοστό ενέργειας και να στηριχθεί σθεναρά η χρήση των ανανεώσιμων πηγών.

Επιπλέον, επιτρέπει στα κράτη - μέλη να αναπτύξουν την πυρηνική βιομηχανία σε ποσοστό αντίστοιχο με την πηγή παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Αξίζει όμως να αναφερθεί ότι κάνει ρητή εξαίρεση στην ενεργειακή χρήση και την ατομική ενέργεια.

Για την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, η Ένωση στόχευσε στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και σε αυτόν του φυσικού αερίου. Με βάση τους κανονισμούς νομοθετικού πακέτου θεσπίστηκε αντίστοιχος οργανισμός συνεργασιών και ένα κανονιστικό πλαίσιο που αφορά σε:

- 1) Διάκριση παραγωγής, μεταφοράς και διανομής.
- 2) Προστασία καταναλωτών.
- 3) Διασυνοριακές συναλλαγές.
- 4) Οργάνωση ειδικών οργάνων.

Επιπρόσθετα, πάρθηκαν μέτρα για τις εταιρίες παραγωγής προμηθειών μεταφοράς, ενώ οι καταναλωτές έχουν δικαίωμα να αλλάζουν παρόχους και τώρα τελευταία καθορίστηκε ότι οι πάροχοι οφείλουν να πληροφορούν τους καταναλωτές μέσα από 4 είδη τιμολογίων για το ρεύμα και την τιμή μονάδας της κιλοβατώρας. Τέλος, με την οδηγία 2012/27 που σχετίζεται με την εξοικονόμηση ενέργειας, θεσπίστηκαν προγράμματα «εξοικονομώ» για τις μετατροπές που πρέπει να κάνουν οι καταναλωτές στα κτίρια είτε ιδιωτικά είτε κρατικά, με σκοπό την ενεργειακή αναβάθμιση των κατοικιών. Μεγάλο μέρος της αναβάθμισης αυτής χρηματοδοτείται από το κράτος (μέσω της Ευρωπαϊκής ένωσης), ενώ οι αιτούντες έχουν δικαίωμα άτοκου δανείου στο ποσοστό συμμετοχής τους.

Από το 2000 η Επιτροπή της Ένωσης κατέληξε να μελετήσει την στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ της πολιτικής ενέργειας του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με το πρόγραμμα του ONE για την κλιματική αλλαγή, η Ένωση συμμετέχει στις προσπάθειες αρκετών κρατών για τη σταδιακή μόλυνση του περιβάλλοντος. Πρώτο

βήμα έγινε με την υπογραφή του πρωτοκόλλου του Κιάτο, οδικός χάρτης. Δέσμευση υπογράφηκε για να ελαττωθούν οι εκπομπές αερίου του θερμοκηπίου. Δημιουργήθηκαν τρεις μηχανισμοί:

1. Εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών.
2. Κοινή εφαρμογή
3. Να υπάρχει καθαρή ανάπτυξη.

Η συμφωνία των Παρισίων είναι μια παγκόσμια συμφωνία που σχετίζεται με την κλιματική αλλαγή (2015). Αυτή η συμφωνία είχε ως στόχο να υπάρχει μια σταθερή αύξηση της θερμοκρασίας στον πλανήτη, η οποία να μην ξεπερνά του 2 βαθμούς κελσίου. Σύμφωνα με την απόφαση 87/600 για τον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, θεσπίστηκε κοινό καθεστώς ελέγχου στα ραδιενεργά απόβλητα που προέρχονται από τους πυρηνικούς αντιδραστήρες.

Επίσης, όσον αφορά στον τομέα της γεωργίας, η συνθήκη αναφέρει ότι η Ένωση εφαρμόζει κοινή γεωργική και αλιευτική πολιτική. Τονίζει ότι η κοινή αγορά περιλαμβάνει τη γεωργία, την αλιεία και το εμπόριο των γεωργικών προϊόντων. Οι στόχοι της κοινής γεωργικής πολιτικής είναι:

1. Η αύξηση της παραγωγικότητας μέσα από μια εξέλιξη στα τεχνικά μέσα με καλή χρησιμοποίηση του υπάρχοντος εργατικού δυναμικού.
2. Να δημιουργήσει ένα καλύτερο και δίκαιο βιοτικό επίπεδο του γεωργικού πληθυσμού.
3. Να υπάρχει σταθερότητα στις αγορές.
4. Να υπάρχει εξασφάλιση του εφοδιασμού.
5. Να ρυθμιστούν λογικές τιμές στην προσφορά των αγαθών στους καταναλωτές.

Το Άρθρο 43.3 ΣΛΕΕ εισάγει τα απαραίτητα μέτρα για τον καθορισμό της τιμής, της εισφοράς στους ποσοτικούς περιορισμούς και καθορίζει την κατανομή στις αλιευτικές δυνατότητες. Η Επιτροπή επεμβαίνει στις γεωργικές δαπάνες του προϋπολογισμού της Ε.Ε. και προωθεί τις άμεσες ενισχύσεις που δημιουργούν ένα «ουσιαστικό δίκτυο ασφάλειας» για να προστατεύσει μία πιθανή αστάθεια στις παγκόσμιες αγορές. Από τη συγκεκριμένη συνθήκη θεσπίζονται και ορίζονται ως γεωργικά προϊόντα όσα αγαθά παράγονται από το έδαφος, την κτηνοτροφία και την

αλιεία. Το Δικαστήριο πήρε τις απαραίτητες αποφάσεις για να γίνουν οι πρώτες μεταποιήσεις και να θεωρηθούν προϊόντα. Σύμφωνα με το Άρθρο 40 ΣΛΕΕ και το Άρθρο 34 δημιουργήθηκε μια «κοινή οργάνωση στις γεωργικές αγορές» με τις παρακάτω μορφές και τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

1. Έχει κοινούς κανόνες ανταγωνισμού.
2. Θεσπίζει υποχρεωτικό συντονισμό στις διάφορες εθνικές οργανώσεις αγοράς.
3. Υπάρχει και η Ευρωπαϊκή οργάνωση της αγοράς.

Οι κοινές οργανώσεις αγορών (ΚΟΑ) άρχισαν από το 1962 κατά τις οποίες το συμβούλιο καθορίζει το επίπεδο των τιμών και άλλων παραβάσεων. Για τις εξαγωγές οι παραγωγοί επιδοτούνται να πραγματοποιήσουν τις εξαγωγές τους χωρίς ζημιές, με αποτέλεσμα να ενεργοποιείται η «ρήτρα διασφάλισης», καθώς χορηγούνται έπειτα από τη διενέργεια των ελέγχων τα πιστοποιητικά εισαγωγών και εξαγωγών της επιτροπής των κρατών – μελών.

Το 2003 η Ένωση προχώρησε σε αναθεώρηση στις κοινές οργανώσεις αγορών και με αυτό τον τρόπο πραγματοποίησε τα εξής:

- a. Σταμάτησε τις επιδοτήσεις εξαγωγής από τον όγκο της παραγωγής.
- b. Περιορίσε τις δράσεις στον γεωργικό τομέα.
- c. Μείωσε την στήριξη στις μεγάλες εκμεταλλεύσεις.
- d. Διέθεσε πόρους για την αγροτική ανάπτυξη.
- e. Έδειξε σεβασμό στα περιβαλλοντικά και ποιοτικά κριτήρια.

Στο διάστημα από το 2007 μέχρι το 2013 δόθηκαν νέα σχέδια που είχαν στόχο στην αγροτική ανάπτυξη και στο ποσό που δόθηκε για τις αγροτικές επιδοτήσεις. Ακολουθούν και άλλα σχέδια που αντικαθιστούν τους κανονισμούς των Κ.Ο.Α.

Επιπρόσθετα, ακολουθεί μια σειρά από κανονισμούς από το 2003 που συνδέονται με τις πληρωμές για να διατηρηθεί η βιοποικιλότητα, η ευημερία των ζώων, να προστατευθούν τα συμφέροντα καταναλωτών, καθώς και το περιβάλλον. Τα κράτη – μέλη, επίσης, καταρτίζουν ένα «εθνικό κατάλογο» για τις ενισχύσεις. Μετά τις άμεσες πληρωμές θα λαμβάνονται υπόψη και τα ποσά για τους νέους αγρότες. Όσον αφορά στην πολιτική αγροτική ανάπτυξη, έχει ιδρυθεί από το έτος 1962 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, το οποίο κάνει αναφορές στη

χρηματοδότηση της διαρθρωτικής γεωργικής πολιτικής της Κοινότητας. Η αγροτική ανάπτυξη ενισχύεται μέσα από τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικτύου Αγροτικής Ανάπτυξης και ενός δικτύου ευρωπαϊκής Σύμπραξης Καινοτομίας. Ιδρύθηκε επίσης, το ευρωπαϊκό ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ). Ακόμα, υπάρχουν και τα ευρωπαϊκά και Διαρθρωτικά Επενδυτικά Ταμεία (ΕΔΕΤ), τα οποία συντονίζουν όλες τις χρηματοδοτήσεις κάθε χώρας.

Τα κράτη – μέλη και οι περιφέρειες καταρτίζουν τα δικά τους προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης έχοντας στη βάση τους τις τέσσερις πιο σημαντικές ανάγκες από τις συνολικές, οι οποίες είναι οι παρακάτω:

1. Να βελτιωθούν οι γνώσεις και οι καινοτομίες στη γεωργία και στη δασονομία στις αγροτικές περιοχές.
2. Να βελτιωθούν οι όροι για τη βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα όλων των τόπων της γεωργίας.
3. Να γίνει προώθηση στην οργάνωση της αλυσίδας τροφίμων και να βελτιωθεί η μεταχείριση στον τρόπο μεταχείρισης των ζώων.
4. Να πραγματοποιηθεί η αποκατάσταση, η διατήρηση και η ενίσχυση των οικοσυστημάτων που συνδέονται με τη γεωργία και τη δασονομία.

Τέλος, πρέπει σήμερα να αναφερθεί ότι τα 28 κράτη – μέλη, πλέον 27 μετά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Ε.Ε., υλοποιούν συνολικά 118 διαφορετικά προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης (ΠΑΑ), προκειμένου να αναδειχθεί η ποιότητα στα γεωργικά προϊόντα. Επιπλέον, η Ε.Ε. με μια σειρά από κανονισμούς τονίζει τα πλεονεκτήματα στην ποιότητα και ποικιλομορφία της γεωργικής, αλιευτικής, παραγωγής υδατοκαλλιέργειας. Έτσι, οι πολίτες και οι καταναλωτές της Ένωσης ολοένα και περισσότερο ζητούν προϊόντα ποιότητας, καθώς και παραδοσιακά προϊόντα. (Πλιάκος Αστέρης, 2018, Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Θεσμικό και ουσιαστικό Δίκαιο, Τμήμα Ι, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, Σελ. 450).

Κεφάλαιο 3. Μελέτες Περίπτωσης

3.1 C – 229/87, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η υπόθεση 229/87, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ξενοφώντα Γιαταγάνα, - μέλος της νομικής της υπηρεσίας - με εκπρόσωπο στο Λουξεμβούργο τον Γ.Κρεμλή, - επίσης μέλος της νομικής της υπηρεσίας - αναφέρεται στην προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την κυβέρνηση της, με εκπρόσωπο τον Γιάννη Δρόσο, νομικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εμπορίου, με τόπο επιδόσεων της ελληνική πρεσβείας στο Λουξεμβούργο.

Η προσφυγή προς την Ελληνική Δημοκρατία έγινε εξαιτίας του γεγονότος ότι έπαιρνε τέλη για τον έλεγχο των τιμών, που είχαν προέλευση από άλλα κράτη – μέλη της κοινότητα και επειδή δεν υπάκουσε στο άρθρο 12 και εν συνεχεία την Συνθήκη της ΕΟΚ και στο άρθρο 29 που εντάσσει την Ελλάδα στις Ευρωπαϊκές Κοινοτήτες. Μετά από προτάσεις που ακούστηκαν στο Δικαστήριο βγήκε η απόφαση που λέει, ότι σύμφωνα με τη δικογραφία που δόθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου του 1987 που βασίζεται στο άρθρο 169 της Συνθήκης της ΕΟΚ, η Ελληνική Δημοκρατία έπαιρνε όντως τέλη – φόρους για τον έλεγχο των τιμών από προϊόντα, τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη – μέλη της κοινότητας και βάσει των παραπάνω παρέβη τα άρθρα 12 και 29 και τη Συνθήκη της ΕΟΚ.

Σύμφωνα με το άρθρο 12, τα κράτη – μέλη μεταξύ τους θα πρέπει να καταργήσουν τους δασμούς από εμπορεύματα που εισάγονται μεταξύ της κοινότητας, ενώ το άρθρο 29 αναφέρει πως η Ελληνική Δημοκρατία θα πρέπει να κάνει σταδιακή κατάργηση των δασμών. Επίσης, η Ένωση Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων Ελλάδος, η οποία είναι νόμιμη και είναι υπεύθυνη να συγκεντρώνει και να δίνει όλες τις συναλλαγματικές τραπεζικές συναλλαγές, με σκοπό να πραγματοποιείται ο απαραίτητος έλεγχος συναλλάγματος. Στη συνέχεια διαφαίνεται πως η Ελληνική Δημοκρατία εισπράττει τα τέλη από τα εμπορεύματα μέσω των τραπεζών, με αποτέλεσμα να έχει παραβιάσει το άρθρο 28, το οποίο αναφέρει την κατάργηση κάθε φορολογικού δασμού μεταξύ της κοινότητας και της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η υπόθεση τελειώνει με το συμπέρασμα ότι όλα λειτουργούν με παλαιότερο νόμο που

ισχύει στην Ελληνική Δημοκρατία και έτσι η υπόθεση διαγράφεται από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Στις 8 Αυγούστου του 1986 πραγματοποιείται καινούργια προσφυγή με βάση το άρθρο 29. Υπάρχει ανάπτυξη εις βάθος της Εθνικής Νομοθεσίας. Όλα αυτά τα στοιχεία παραμένουν στην δικογραφία του δικαστηρίου. Από την πλευρά της Ελληνικής Δημοκρατίας θεωρείται ότι η προσφυγή προς το δικαστήριο είναι απαράδεκτη, γιατί η επιτροπή δεν ακολούθησε το άρθρο 169 της Συνθήκης. Η επιτροπή στις 8 Αυγούστου βασίστηκε στις παρατηρήσεις που ήδη έχουν διαγραφεί από το πρωτόκολλο του δικαστηρίου και με αυτόν τον τρόπο η Ελληνική Δημοκρατία δεν μπόρεσε να ελέγξει τις παρατηρήσεις για το άρθρο που αναφέρουμε.

Στη συνέχεια, όμως, σύμφωνα με το άρθρο 169 της συνθήκης, η Επιτροπή δεν μπορεί να ασκήσει προσφυγή λόγω παραβάσεων, αλλά μπορεί μόνο όταν έχει δώσει στο οικείο κράτος – μέλος να ελέγξει τις παρατηρήσεις του. Επίσης, απαράβατος νόμος είναι ότι πρέπει να δώσει ένα έγγραφο που να αναφέρει το λόγο προσφυγής και έτσι να υπάρχει η δυνατότητα στο κάθε κράτος – μέλος ούτως ώστε να μπορέσει να έχει την δυνατότητα να ετοιμάσει την υπεράσπιση του. Στην παρούσα υπόθεση, δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές, δηλαδή η επιτροπή στηρίχτηκε στο άρθρο 28. Συντάχθηκε νέο έγγραφο ενόχλησης προς την Ελληνική Δημοκρατία στο οποίο αναλύονται οι λόγοι προσφυγής και έτσι δίνεται η δυνατότητα να ετοιμαστεί η Ελληνική Δημοκρατία για την υπεράσπιση της. Η ένσταση που είχε υποβάλει η Ελληνική Δημοκρατία απορρίπτεται.

Επί της ουσίας, η Ελληνική Δημοκρατία παραδέχεται ότι, πραγματικά παίρνει τέλη μέσω του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου, όσα βέβαια συμμετείχαν σε εισαγωγές, όμως όλη αυτή η διαδικασία γίνεται για την προστασία του συναλλάγματος. Επίσης, η Ελληνική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η παρακράτηση του τέλους ήταν ασήμαντη και δεν έβαζε τέλη όταν το εμπόρευμα ήταν κάτω των 200.000 χιλιάδων δραχμών ή όταν υπήρχε εισαγωγή από το δημόσιο. Με μια απόφαση της 5^{ης} Φεβρουαρίου του 1976 του Δικαστηρίου, πάρθηκε απόφαση ότι μπορούν να πληρώνουν μονομερώς εμπορεύματα που εισάγονται από άλλο κράτος – μέλος περνώντας τα σύνορα. Με το άρθρο 12 και το άρθρο 29 έχουμε την κατάργηση των δασμών. Η Ελληνική Δημοκρατία σε ότι σχετίζεται με τους δασμούς και τα τέλη, δημιούργησε κάποιο θέμα στα κράτη – μέλη σχετικά με την ικανότητα ή όχι ύπαρξης

ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων μεταξύ των συνόρων. Το γεγονός ότι δεν εισπράττει τέλη όταν το εισαγόμενο εμπόρευμα είναι κάτω των 200.000 χιλιάδων δραχμών ή όταν την εισαγωγή την πραγματοποιεί το δημόσιο, δεν αλλάζει κάτι στην παραπάνω διατύπωση.

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 2, όποιος χάνει τη δικαστική διαμάχη πληρώνει τα έξοδα της δίκης. Το δικαστήριο καταλήγει ότι η Ελληνική Δημοκρατία εισπράττει όντως τέλος για τον έλεγχο των εισαγόμενων προϊόντων από άλλα κράτη – μέλη την Κοινότητας, με εξαιρέσεις μόνο την περίπτωση που η αξία του εισαγόμενου προϊόντος είναι κάτω από τις 200.000 χιλιάδες δραχμές και την περίπτωση που την εισαγωγή την πραγματοποιεί το Δημόσιο. Συνεπώς, ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο από το άρθρο 12 και αντίστοιχα δεν τήρησε της Συνθήκης ΕΟΚ και το άρθρο 29 της πράξεως, της Ελληνικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Η δημοσίευση την παρούσας απόφασης έγινε στις 15 Νοεμβρίου του 1988 στο Λουξεμβούργο.

3.2 C - 2/69 και C – 3/69 SOCIAAL FONDS VOOR DE DIAMANTARBEIDERS KATA BRACHFELD KAI CHOUGOL.

Η υποθέσεις 2/69 και 3/69 έχουν αντικείμενο την αίτηση του Vrederechter της Αμβέρσας προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ με την οποία ζητείται στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν. Στην υπόθεση αυτή ο ειρηνοδίκης του 2^{ου} καντονίου της Αμβέρσας κατέθεσε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΟΚ διάφορες, αρκετές, ερωτήσεις που αφορούν την για την ερμηνεία των άρθρων 9,12,13,18 και 95 της Συνθήκης της ΕΟΚ.

Εξετάζοντας τα ερωτήματα αυτά ως προς το σύνολο διαπιστώνουμε ότι η κοινότητα βασίζεται στην τελωνειακή ένωση που βασίζεται πάνω στην απαγόρευση που γίνεται ανάμεσα των κρατών – μελών για τους δασμούς αλλά και των «φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδύναμου αποτελέσματος», ενώ υιοθετεί κοινό δασμολόγιο με τις τρίτες χώρες. Δίνει σαφές απαντήσεις ερμηνεύοντας σωστά και δίκαια τις απαντήσεις

στο προαναφερθέντων άρθρων της Συνθήκης. Τελικός, ο όρος «φορολογική επιβάρυνση» που αναφέρεται στα άρθρα σημαίνει ότι λαμβάνει υπόψη την κοινή τους στόχους του κοινού δασμολογίου που γίνεται απευθείας από τρίτες χώρες που δεν είναι μέλη της ένωσης που ευθυγραμμίζει τα εθνικά δασμολογικά με το κοινό εξωτερικό δασμολόγιο.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε την 1 Ιουλίου του 1969 στο Λουξεμβούργο.

3.3 C- 343/21 PV κατά ZAMESTNIK IZPALNITELEN DIREKTOR NA DARZHAVEN FOND <<ZEMEDELIE>>.

Η υπόθεση 343/21 με αντικείμενο την αίτηση προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 267/ ΣΛΕΕ που υπέβαλλε το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Βουλγαρίας, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο. Η αίτηση έγινε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς του PV γεωργού, αναπληρωτή διευθυντή του κρατικού γεωργικού ταμείου Βουλγαρίας, σχετικά με την απόφαση PV επιστροφής 20%της χρηματοδότησης που έλαβε για «γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις» αγροτικής ανάπτυξης 2007 – 2013.

Το νομικό πλαίσιο, κάνει αναφορά στο κανονισμό EK 1698/2005 που αναλύει τι πρέπει να γίνεται με τις γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις, κάνει αναφορά στο άρθρο 36, ακολουθώντας αλλαγές που έγιναν τα έτη 2006, 2009 και 2011. Η υπουργική απόφαση το 2009, που αναφέρεται στο Βουλγάρικο δίκαιο, αναλύει τη διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα, κάνει αναφορά και σε άλλες παρόμοιες δίκες , υποθέσεις, δίνοντας απαντήσεις και στα δυο προδικαστικά ερωτήματα με μια σειρά άρθρων αντίστοιχων καινοτομιών.

Καταλήγοντας έτσι σε πραγματικές αναλύσεις του άρθρου 45 EK(1974 – 2006) 1698/2005, εφαρμογή όταν ο γεωργός αδυνατεί να συνεχίσει τις δεσμεύσεις που ανάλαβε. Το άρθρο 31 (EK 73/2009 και 19/1/2009) θεσπίζει κοινούς κανόνες για την άμεση στήριξη σε γεωργούς και κοινής γεωργικής πολιτικής καταργώντας τον κανονισμό EK άρθρου 1782/2003. Τελικός το συστατικό του δικαστηρίου δεν δίνει

μια καθαρή λύση στο πρόβλημα και το θέμα εναπόκειται στο ‘‘αιτούν’’ δικαστήριο να εξακριβωθεί.

3.4 C – 7/68, Επιτροπή κατά Ιταλίας.

Η υπόθεση 7/68 αφορά, την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προσφεύγει με εκπρόσωπο το νομικό της σύμβουλο Armando Toledano, με εκπρόσωπο στο Λουξεμβούργο τον νομικό της σύμβουλο Emile Reuter, κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που εκπροσωπείται από το Adolfo Maresca, πληρεξούσιο υπουργό, με την Ιταλική πρεσβεία όπου εδρεύει στο Λουξεμβούργο. Η εκδίκαση έχει ως αντικείμενο ότι η Ιταλική Δημοκρατία μετά την 1 Ιανουαρίου του 1962 εισπράττει έσοδα από τα κράτη – μέλη, από την εξαγωγή αντικειμένων τα οποία έχουν «καλλιτεχνικό, ιστορικό, αρχαιολογικό κτλ, χαρακτήρα». Στις 1 Ιουνίου του 1939 έγινε παραβίαση του νόμου 1 089 και του άρθρου 16 της Συνθήκης που μιλούσε για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Από το δικαστήριο βγαίνει η εξής απόφαση, ότι δεν εστιάζει στα πραγματικά γεγονότα.

Η Επιτροπή προχωρά σε προσφυγή την Ιταλική Δημοκρατία ενώ υπάρχει διάλυση του Ιταλικού Κοινοβουλίου και αποδεικνύεται με την κατάθεση του νομοσχεδίου, καθώς επίσης δεν υπάρχει τήρηση του άρθρου 2 της Συνθήκης που επιβάλλει στα όργανα της Κοινότητας να δείξουν την ανάπτυξη των οικονομιών. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη να επιλέξει σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης να διαλέξει τον χρόνο κατά το οποίο θα στείλει την υπόθεση στο Δικαστήριο, όπου η σκέψη της Επιτροπής για το χρόνο που θα στείλει την υπόθεση δεν αλλάζει. Στην συνέχεια η επιτροπή ενεργεί έτσι διότι για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει διάλογο με την Ιταλική Κυβέρνηση, ωστόσο δόθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία να λάβουν κάποια μέτρα και να προχωρήσουν σε αλλαγές. Άρα σε αυτό το σημείο καταλήγουμε ότι η προσφυγή γίνεται αποδεκτή.

Επί της ουσίας, στηριζόμενοι στο άρθρο 16 της Συνθήκης, η Επιτροπή πιστεύει πως όλα τα αντικείμενα καλλιτεχνικού, ιστορικού, αρχαιολογικού, εθνογραφικού

χαρακτήρα, τα όποια βάση του Ιταλικού νόμου 1 089 της 1^{ης} Ιουνίου 1939, διαφθείρουν την εφαρμογή της τελωνειακής ένωσης. Υπάρχει αμφισβήτηση προς την Ιταλική Δημοκρατία που πιστεύει ότι αυτά τα αγαθά δεν μπορούν να θεωρηθούν καταναλωτικά ή γενικής χρήσεις. Άρα δεν μπορούν να υπάρχουν στη Συνθήκη που μιλάει για τα αγαθά τα οποία είναι συνηθισμένα στ εμπόριο και έτσι φεύγουν από το άρθρο 16 της Συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης η Κοινότητα είναι βασισμένη στην τελωνιακή ένωση που έχει εξαπλωθεί στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών. Με τον όρο εμπορεύματα εννοούμε την οικονομική αξία προϊόντων, με τα οποία μπορούν να γίνουν εμπορικές συναλλαγές, έτσι ο Ιταλικός νόμος δεν τα ξεχωρίζει από τα άλλα αγαθά, παρότι έχουν κάποια χαρακτηριστικά που τα διαφοροποιούν, όμως και αυτά έχουν οικονομική αξία και μπορούν να γίνουν εμπορικές συναλλαγές. Ο ίδιος ο Ιταλικός νόμος έχει αυτή την άποψη. Βάσει αυτού του νόμου τα αγαθά αυτά ανήκουν σε μια κοινή αγορά, εκτός από μεμονωμένες εξαιρέσεις που αναφέρει η Συνθήκη.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 της Συνθήκης, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχει επιβολή φόρου προς τις εξαγωγές, οι εισπράξεις αυτών των φόρων θα έπρεπε να είχαν σταματήσει βάσει του άρθρου 16 της Συνθήκης και να είχαν σταματήσει τελείως από την 1 Ιανουαρίου του 1962. Όμως η άλλη πλευρά έχει κάποιες επιφυλάξεις με τον τρόπο αυτό θεωρεί ότι προστατεύεται η καλλιτεχνική, ιστορική, αρχαιολογική κληρονομία που υπάρχει στο εθνικό έδαφος. Το άρθρο 16 αναφέρει πως υπάρχει απαγόρευση μεταξύ των κρατών – μελών, απαγόρευση στους δασμούς και στις φορολογικές επιβαρύνσεις.

Στην παρούσα φάση δεν θα αναλύσουμε τον όρο της φορολογίας. Γιατί η Συνθήκη δεν ασχολείται με τα προϊόντα που έχουν ή δεν έχουν φορολογικό χαρακτήρα. Η θέση της είναι η κατάργηση των δασμών και να υπάρχει ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων μέσα στα κράτη – μέλη. Όταν δεν υπάρχει σύμφωνα με την Συνθήκη τότε έχουμε καταπάτηση του άρθρου 16. Χρησιμοποιώντας το άρθρο 36 της Συνθήκης, το οποίο αναφέρει πως περιορίζει τις εξαγωγές θεωρώντας ότι έτσι προστατεύει θησαυρούς που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική και αρχαιολογική αξία.

Τέλος, το Δικαστήριο αποφασίζει, μετά το άκουσμα των προτάσεων και βάσει της Συνθήκης και των άρθρων 2,3,α,5,9,16,36,169 και 171, βγαίνει η εξής απόφαση. Η Ιταλική Δημοκρατία από 1 Ιανουαρίου του 1962 κάνει εξαγωγή αντικειμένων που

παρουσιάζουν ιστορικό, αρχαιολογικό, καλλιτεχνικό χαρακτήρα εισπράττοντας από τα άλλα κράτη – μέλη και έχοντας παραβιάσει το άρθρο 16 της Συνθήκης της ΕΟΚ.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε στις 8 Δεκεμβρίου του 1968 στο Λουξεμβούργο.

3.5 C - 566/11, C – 567/11, C – 580/11, C – 591/11, C – 620/11 και C – 640/11, Προδικαστική παραπομπή – Προστασία της ζώνης του όζοντος – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας – Μέθοδος κατανομής των δικαιωμάτων – Δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων.

Στο Δικαστήριο της Ε.Ε. υπέβαλλαν τις αιτήσεις τους για να εκδικαστούν οι διαφορές των δυο επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με αντικείμενο την μείωση του αντίτιμου που εισπράττεται για τη δραστηριότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Οι επιχειρήσεις κατέφυγαν πρώτα στο Ισπανικό Δικαστήριο της χώρας τους και ζητούν να δοθεί η σωστή ερμηνεία στο άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87/ ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Οκτωβρίου του 2003, σχετικά με τον τρόπο συστηματικής εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου της κοινότητας και της τροποποίησης της οδηγίας 96/61 ΕΚ του Συμβουλίου.

Το Δικαστήριο της Ένωσης αφού κάνει αναφορές στο δίκαιο της ένωσης αιτιολογεί την οδηγία 2003/81, το άρθρο 10 της οδηγίας, το άρθρο 12 και ούτω κάθε εξής. Έτσι συνεχίζει να κάνει αναφορές στο Ισπανικό δίκαιο έχοντας με έκδοση νόμου, για τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, με απόφαση την Ισπανικής Κυβέρνησης και άλλες αποφάσεις του υπουργού βιομηχανικού εμπορίου. Κάνει αναφορά στις υποθέσεις των κύριων δικών και στα προδικαστικά ερωτήματα και τις απαντήσεις.

Το Δικαστήριο τελικός, αποφασίζει ερμηνεύοντας το άρθρο 10/2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου της 13^{ης} Οκτωβρίου του 2003, σχετικά με την θέσπιση συστήματος εμπορίου δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, δεν απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών μέτρων σχετικά με τις επίμαχες

υποθέσεις των κύριων δικών. Καθώς επίσης σκοπός είναι να μην εισπράττουν φόρους επιπλέον διότι υπάρχει είδη αύξηση μέσα στην προσφορά της τιμής.

3.6 C – 108/09, Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Δημόσια υγεία – Εμπορία φακών επαφής μέσω διαδικτύου – Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει την πώληση φακών επαφής μόνο σε καταστήματα ιατρικών ειδών – Οδηγία 2000/31/EK – Κοινωνία της πληροφορίας – Ηλεκτρονικό εμπόριο.

Η υπόθεση C – 108/09, έχει αντικείμενο την αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Baranya megyei bíróság (Ουγγαρία) με απόφαση της 10^{ης} Φεβρουαρίου του 2009. Η συγκεκριμένη προσήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Μαρτίου του 2009 για τη διεξαγωγή της δίκης της Ker – Optika bt κατά ANTSZ Del – dunantuli Regionaliw Intezete. Η ANTSZ είναι κρατική υπηρεσία και ασχολείται με την δημόσια υγεία και των υγειονομικών θεμάτων. Ενώπιον των δικαστών και του εισαγγελέα αναπτύχθηκαν οι προτάσεις κατά την διάρκεια του Δικαστηρίου της 15^{ης} Ιουνίου 2010 και ο εισαγγελέας ανακοίνωσε την απόφαση σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται στη Ker – Optika να πουλάει φακούς επαφής μέσω διαδικτύου. Η απόφαση βασιζόταν σε προδικαστικές αποφάσεις σύμφωνα με την οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8^{ης} Ιουνίου του 2000, οι οποίες αφορούν σε νομικά θέματα που έχουν σχέση με το ηλεκτρονικό εμπόριο στην εσωτερική αγορά και σύμφωνα με τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ.

Αρκετά άρθρα του Ε.Κ. - τα οποία αναφέρονται στην πληροφορική και ιδιαίτερα στο ηλεκτρονικό εμπόριο, - αναφέρουν ότι συναντάμε αρκετά άτομα που δέχονται να κάνουν τις αγορές τους από το διαδίκτυο, δίνοντας τα προσωπικά τους δεδομένα απρόσωπα. Επίσης, σύμφωνα με την οδηγία 2000/31 έχουμε την on – line σύνδεση που έχει καταλάβει το μεγαλύτερο ποσοστό της κοινωνίας μας. Όπως αναφέρει η συγκεκριμένη οδηγία, Με on – line υπηρεσίες τα μόνα που δεν μπορούν να γίνουν είναι ο έλεγχος στα οικονομικά κάποιας εταιρίας, ο έλεγχος των εξετάσεων των ασθενών, καθώς επίσης και των φαρμάκων. Κάθε κράτος θα πρέπει να φτιάξει την

δική του νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία θα μπορέσει να προστατεύσει την κοινωνία του από τα ηλεκτρονικά μέσα.

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 έως 3 και 5 της οδηγίας 2000/31 αναφέρει ότι το ηλεκτρονικό εμπόριο έχει σκοπό την ισορροπία της εσωτερικής αγοράς και την ΕΚ υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών. Βάσει όσων αναφέρθηκαν, εξασφαλίζεται η εσωτερική αγορά και με τον συγκεκριμένο τρόπο μπορούν να προστατευθούν και να συνεργαστούν τα κράτη – μέλη μεταξύ τους. Όσο αφορά το θέμα της δημόσιας υγείας, κάθε καταναλωτής πρέπει να προστατεύεται μέσω της νομοθεσίας, με τον περιορισμό και την υποχρέωση να μην δημιουργείται πρόβλημα στον τομέα της πληροφορική. Επιπρόσθετα, παρατηρήθηκε ότι το άρθρο 1 δεν τηρείται όσον αφορά στο κομμάτι της φορολογίας, στα νομικά θέματα και σε θέματα του δημοσίου, όπως επίσης και στην περίπτωση των τυχερών παιχνιδιών.

Σύμφωνα με τα άρθρο 2 της οδηγίας 2000/31 που αναφέρεται στις υπηρεσίες της κοινωνίας και της πληροφορίας, όπως και σύμφωνα με το άρθρο 1, ορίζεται ότι για να υπάρχει παροχή υπηρεσιών της πληροφορίας, θα πρέπει να έχουμε οργανωμένο τομέα, τον οποίο κάθε φορέας είναι υποχρεωμένος να τηρεί. Σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/31, κάθε φορέας που εδρεύει στο κράτος ίδρυσής του και παρέχει υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, θα πρέπει να ακολουθεί τις Εθνικές διατάξεις (του εκάστοτε κράτους). Επίσης, δεν πρέπει να παρεμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία υπηρεσιών που προέρχονται από τα άλλα κράτη – μέλη.

Βάσει των άρθρων καταλήγουμε ότι οι φορείς που ασχολούνται με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, προστατεύουν την κοινωνία, τη δημόσια υγεία, τη δίωξη ηλεκτρονικού εγκλήματος και άλλα. Το Υπουργείο Δημόσιας Υγείας επιτρέπει το εμπόριο ιατρικών ειδών σε ειδικευμένα καταστήματα, αλλά σύμφωνα με το παράρτημα 1 απαγορεύεται η εμπορία φακών επαφής.

Η διαφορά την Ker – Optika και της ANTSZ είναι ότι η Ker – Optika διαθέτει φακούς επαφής μέσω διαδικτύου απρόσωπα και βασίζει την τακτική της αυτή στο άρθρο 3 παράγραφος 1 που μιλάει για το ελεύθερο εμπόριο. Ενώ η ANTSZ στηρίζεται στους νόμους της Δημόσιας υγείας και αναφέρει ότι οι φακοί επαφής θα πρέπει να δίνονται σε ειδικευμένα καταστήματα που έχουν φυσικά πρόσωπα. Μετά από τις αντιδικίες το Δικαστήριο θέτει κάποια ερωτήματα, τα οποία είναι:

- Οι φακοί επαφής θα πρέπει να εμπορεύονται σε εξειδικευμένα άτομα και να υπάρχει και φυσική εξέταση;
- Αν το εμπόρευμα των φακών επαφής δεν χρειάζεται να το πάρουν εξειδικευμένα άτομα, αλλά να πηγαίνει σε εξειδικευμένα καταστήματα παραβιάζει το άρθρο 30 της Συνθήκης της ΕΚ;
- Είναι αντίθετη με την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ;

Το Δικαστήριο ζητά να διευκρινιστούν τα παραπάνω ερωτήματα που τέθηκαν, κατά πόσο μπορεί να γίνει εμπορία φακών επαφής μέσω διαδικτύου, αν το προϊόν αυτό πρέπει να δίνεται σε ειδικευμένα καταστήματα και αν ο πελάτης πριν αγοράσει φακούς επαφής έχει συμβουλευτεί γιατρό. Η οδηγία 2000/31 επιτρέπει την αγορά μέσω διαδικτύου διαφόρων προϊόντων, αλλά στην προκειμένη περίπτωση των φακών επαφής, θα πρέπει ο καταναλωτής που θέλει να αγοράσει φακούς επαφής να εξεταστεί από τον οφθαλμίατρο, για να αποφευχθεί η πρόκλησης πιθανής βλάβης στην όραση του.

Επιπροσθέτως, πρέπει να διευκρινίσουμε ότι η Ουγγρική Κυβέρνηση παρουσιάζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ως προς την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων που παρουσιάζει το δικαστήριο. Όταν έχουμε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών το δικαστήριο θα εξετάσει μια από τις δυο θεμελιώδεις ελευθερίες. Στην προκειμένη περίπτωση θα εξετάσει το εμπόριο φακών επαφής μέσω διαδικτύου και η παράδοση θα γίνει κατευθείαν στον ιδιώτη. Όλα αυτά θα πρέπει να εξεταστούν και από το άρθρο 34 ΣΛΕΕ και το άρθρο 36 ΣΛΕΕ.

Όσο αφορά στα εμπόδια που υπάρχουν στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, εξετάζεται κατά πόσο το εμπόριο που γίνεται πρώτον μέσα στο ίδιο το κράτος και δεύτερον κατά πόσο μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο στα άλλα κράτη – μέλη. Καθώς επίσης, πρωταρχικό λόγο στο ελεύθερο εμπόριο αγαθών έχει η υγεία και για το λόγο αυτό γίνεται προσπάθεια να τη διασφαλίσουμε. Έτσι, και η Ουγγρική Κυβέρνηση πρέπει να προστατεύσει τους πολίτες που χρησιμοποιούν φακούς επαφής. Σύμφωνα με την Ουγγρική και την Ισπανική Κυβέρνηση είναι υποχρέωση του κάθε πελάτη να πηγαίνει σε εξειδικευμένους γιατρούς για την ορθή χρήση των φακών επαφής.

Ένα κράτος μπορεί να επιτρέψει να γίνει το εμπόριο φακών επαφής, όταν η εταιρία έχει κάποιους υπεύθυνους που σου δίνουν οδηγίες για τον τρόπο που μπορείς να χρησιμοποιήσεις τους φακούς επαφής. Βέβαια, όλο αυτό δεν εξαλείφει τελείως τον κίνδυνο για όσους χρησιμοποιούν φακούς επαφής. Για να μειωθεί ο κίνδυνος οι φακοί επαφής θα πρέπει να δίνονται σε εξειδικευμένα οπτικά καταστήματα τα οποία κατέχουν τη νόμιμη άδεια. Τέλος, το δικαστήριο καταλήγει και αποφαινεται βάσει των άρθρων 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ και βάσει της οδηγίας 2000/31 ότι απαγορεύεται η εθνική ρύθμιση, αλλά μπορεί να γίνει εμπόριο φακών επαφής μόνο σε εξειδικευμένα καταστήματα με ιατρικά είδη.

3.7 Υπόθεση 26/62, VAN GEND EN LOOS κατά NEDERLANDSE ADMINISTRATIE DER BELASTINGEN.

Η υπόθεση 26/62 έχει να ασχοληθεί με φορολογικά θέματα βάσει του άρθρου 177, πρώτη παράγραφος στοιχείο α και 3^η παράγραφος όπου μιλούν για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Το δικαστήριο γίνεται μεταξύ NV Algemene Transport – en Expeditie Onderneming van Gend & Loos όπου εκπροσωπείται από τους δικηγόρους H. G. Stibbe και L. F. D. ter Kuile και με έδρα την Ουτρέχτη, από το Άμστερνταμ και Nederlandse Administratie der Belastingen εκπροσωπούμενη από τον επιθεωρητή εισαγωγικών δασμών και ειδικών φόρων.

Το δικαστήριο θέτει κάποια ερωτήματα:

- Αν το άρθρο 12 της Συνθήκης της ΕΟΚ διασφαλίζει προσωπικά δικαιώματα των πολιτών από τα Εθνικά Δικαστήρια.
- Αν παραβιάστηκε το άρθρο 12 της Συνθήκης της ΕΟΚ και υποβληθεί άνομα αύξηση δασμού 8% των εισαγωγικών προϊόντων από την Γερμανία της Κάτω Χώρες ή μήπως προϋπήρχε η αύξηση αυτή από την 1 Μαρτίου του 1960, μπορεί να είναι αριθμητική αλλά βάση του άρθρου 12 είναι νόμιμη.

Από το άρθρο 177 της Συνθήκης της ΕΟΚ το δικαστήριο δεν έχει καμία αντίρρηση.

Για να απαντηθούν τα παραπάνω ερωτήματα θα πρέπει να απευθυνθούν στο Εθνικό Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 169 και 170 της Συνθήκης. Ο σκοπός της

Συνθήκης της ΕΟΚ είναι να θεμελιώσει μιας κοινής αγοράς η οποία αφορά τους πολίτες της Κοινότητας. Η Συνθήκη όμως δεν είναι μια απλή συμφωνία, έχει στόχο να δέσει τους πολίτες και τα κράτη – μέλη. (αμοιβαίες υποχρεώσεις)

Επίσης, από αυτά που προαναφέραμε η Κοινότητα είναι μια νόμιμη τάξη διεθνούς δικαίου, όπου υπάρχει περιορισμός στα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών και των υπηκόων τους. Ακόμα το κοινοτικό δίκαιο είναι ανεξάρτητο από την νομοθεσία, όποτε έτσι οι ιδιώτες πρέπει να έχουν υποχρεώσεις και δικαιώματα. Τα δικαιώματα δεν βγαίνουν μόνο από την Συνθήκη, αλλά τα επιβάλει. Σύμφωνα με το άρθρο 12, μιλάει για μια συγκεκριμένη απαγόρευση που είναι υποχρέωση όχι ενεργείας αλλά αποχής. Άλλωστε σε αυτήν την υποχρέωση δεν έχουν καμία επιφύλαξη τα κράτη να την εφαρμόσουν γιατί είναι θετική προς το εσωτερικό δίκαιο. Επομένως, αυτή η απαγόρευση είναι απολύτως καλή – σωστή, δημιουργεί θετικά αποτελέσματα στις σχέσεις των κρατών – μελών και των πολιτών τους.

Η εφαρμογή του άρθρου 12 δεν χρειάζεται νομοθετική επέμβαση των κρατών. Για την προστασία των δικαιωμάτων πρέπει να γίνεται συνεχής έλεγχος και αυτό γίνεται βάση της εμπιστοσύνης – ασφάλειας που προέρχεται από τα άρθρα 169 και 170 την Επιτροπής των κρατών – μελών. Μέσα από το άρθρο 12 το οποίο έχει γρήγορα αποτελέσματα και προσωπικά δικαιώματα, πρέπει να διασφαλιστούν από τα Εθνικά δικαστήρια. Εν κατακλείδι, η ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έκανε αύξηση σε συγκεκριμένο προϊόν προς τις Κάτω χώρες, λόγω αλλαγής δασμών, αυτό δεν μπορεί να εξεταστεί από ένα απλό δικαστήριο για αυτό η υπόθεση πάει στο Εθνικό Δικαστήριο.

Με βάση των άρθρων 9, 12, 14, 169, 170 και 177 της Συνθήκης, το Δικαστήριο καταλήγει, με βάση του άρθρου 12 της Συνθήκης της ΕΟΚ, αναφέρεται στην προστασία των προσωπικών δικαιωμάτων των πολιτών από τα Εθνικά Δικαστήρια. Αν υπάρχουν φορολογικές επιβαρύνσεις που αυξήθηκαν παράνομα από ότι ορίζει το άρθρο 12 της Συνθήκης θα πρέπει να εξεταστούν αν υπάρχουν υψηλές φορολογικές επιβαρύνσεις στο κράτος – μέλος από όταν ξεκίνησε να ισχύει η Συνθήκη. Τέλος, αν έχει γίνει μια αύξηση που προέρχεται από ριζική αλλαγή του δασμολογίου, τότε το προϊόν θα έχει μεγαλύτερο δασμό και από την αλλαγή του δασμολογικού συντελεστή.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε στις 5 Φεβρουαρίου του 1963 στο Λουξεμβούργο.

3.8 C – 166/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η υπόθεση C – 166/03 αφορά την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προς την Γαλλική Δημοκρατία και αντικείμενο έχει τη Γαλλική Δημοκρατία η οποία αθετεί το άρθρο 28 της ΕΚ και θεωρεί ότι χρυσός είναι μόνο τα τεχνουργήματα που έχουν χρυσό 750 χιλιοστά, ενώ όσα έχουν χρυσό 375 ή 585 χιλιοστά είναι κράμα χρυσού.

Αφού ακούστηκαν οι προτάσεις στο δικαστήριο, βγαίνει η απόφαση ότι η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 226 της ΕΚ κάνει προσφυγή για να αναγνωριστεί ότι τα τεχνουργήματα σε χρυσό 375 ή 585 χιλιοστά ονομάζονται κράμα χρυσού, αθετεί το άρθρο 28 της ΕΚ. Σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο χρυσός είναι μόνο τα τεχνουργήματα 750 χιλιοστά και άνω όταν αυτά πουλιούνται λιανικός ή σε ιδιώτες, ενώ τα τεχνουργήματα 375 ή 585 χιλιοστά ονομάζονται κράμα χρυσού και αυτά πουλιούνται σε λιανική ή σε ιδιώτες. Η επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 28 καλεί την Γαλλική Δημοκρατία να αναλάβει τις ευθύνες της εντός 2 μηνών. Στις 4 Φεβρουαρίου του 2022 η Γαλλική Δημοκρατία χρησιμοποιεί το άρθρο 522 bis του CGI, μιλάει για την προστασία των καταναλωτών και ζητά από την επιτροπή να ξανά εξετάσει την υπόθεση.

Τα επιχειρήματα που θέτει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 522 bis του CGI δεν επιτρέπει στην Γαλλία να κάνει εμπόριο με την ονομασία χρυσός, τα τεχνουργήματα που έχουν περιεκτικότητα χρυσού 585 και 375 χιλιοστά, χρυσό μπορεί να λέγονται μόνο στο κράτος από το οποίο προέρχονται. Η Επιτροπή επιβάλλει μια άλλη ονομασία κράμα χρυσού η οποία μπορεί να μην είναι τόσο γνωστή στον καταναλωτή. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ονομασία δεν μπορεί να προστατεύσει τους καταναλωτές αλλά θα πρέπει τα κράτη – μέλη θα πρέπει να γράφουν πόσο περιεκτικότητα χρυσού έχει το κάθε τεχνουργήμα που είναι προς πώληση. Από την πλευρά της Γαλλικής Κυβέρνησης θεωρεί ότι η επιτροπή δεν έχει τόσα στοιχεία ώστε να θεωρεί την Γαλλική Κυβέρνηση ότι κάνει κάποια παράβαση.

Μπορεί να υπάρχουν δυο ονομασίες, αυτό δεν δημιουργεί πρόβλημα στον καταναλωτή που θέλει να αγοράσει διότι υπάρχουν πληροφορίες πόσο χρυσό ή κράμα χρυσού περιέχει το κάθε προϊόν. Ότι εμποδίζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο απαγορεύεται από το άρθρο 28 ΕΚ. Επομένως, δεν μπορούμε να πούμε ότι η ονομασία κράμα χρυσού δεν μπορεί να την κατανοήσει ο καταναλωτής όπως και την

ονομασία χρυσός. Όταν τα τεχνουργήματα ονομάζονται κράμα χρυσού με βάσει το άρθρο 522 bis του CGI στις χώρες τους και πουλιούνται σε άλλες χώρες ως χρυσός τότε δημιουργούν προβλήματα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Σκοπός του άρθρου 522 bis του CGI είναι να εξασφαλίσει την σωστή συναλλαγή εμπορευμάτων και να προστατεύσει τους καταναλωτές, Η Γαλλική Δημοκρατία με όσα θεωρεί, τι σημαίνει ο όρος χρυσός και τι κράμα χρυσού έχει αθετήσει το άρθρο 28.

Τέλος, τα δικαστικά έξοδα με βάσει το άρθρο 69 παράγραφος 2, τα αναλαμβάνει το κράτος που έχει χάσει την δίκη. Το δικαστήριο αποφασίζει η Γαλλική Δημοκρατία θεωρεί ότι «χρυσός» ονομάζονται τα τεχνουργήματα με περιεκτικότητα σε χρυσό 750 χιλιοστά, ενώ αυτά με περιεκτικότητα χρυσού 375 ή 585 χιλιοστά ονομάζονται «κράμα χρυσού», έχει αθετήσει το άρθρο 28 ΕΚ.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε στις 8 Ιουλίου του 2004 στο Λουξεμβούργο.

3.9 C – 184/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η υπόθεση C – 184/96, αφορά την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, κατόπιν υπουργικής απόφασης 93 – 999 της 9^{ης} Αυγούστου του 1993 κατασκευάζει με βάσει το foie gras (παχυνθέν συκώτι χήνας ή πάπιας) χωρίς να έχει την τεκμηριωμένη γνώμη της Επιτροπής, έτσι έχει παραβιάσει το άρθρο 30 της Συνθήκης της ΕΚ. Αφού εισηγήθηκε ο γενικός εισαγγελέας έχουμε την ακόλουθη απόφαση. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εφαρμόζοντας το άρθρο 169 της Συνθήκης καταθέτει στην γραμματεία του Δικαστηρίου, η Γαλλική Δημοκρατία με υπουργική απόφαση 93 – 999 της 9^{ης} Αυγούστου του 1993 κατασκευάζει προϊόντα που έχουν σαν κύρια βάσει το foie gras, χωρίς να έχει τεκμηριωμένη γνώμη της Επιτροπής και έτσι παραβιάζει το άρθρο 30 της Συνθήκης.

Στην συνέχεια η Γαλλική Δημοκρατία βάσει της 83/189 ΕΟΚ δίνουν ένα σχέδιο μαζί με το κέντρο συντήρησης γεωργικών προϊόντων που έχει σχέση με την συσκευασία του foie gras. Αφού η Επιτροπή εξέτασε το σχέδιο και με τεκμηριωμένη γνώμη έκανε

παράπονα για το σχέδιο όσο αφορά την συσκευασία του foie gras. Επίσης οι Γαλλικές αρχές πληροφορούν την Επιτροπή και επιμένουν ότι τα προϊόντα πρέπει να έχουν ονομασίες πωλήσεων και ειδικά αυτά που έχουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Η Επιτροπή λέει στις Γαλλικές αρχές ότι θα πρέπει να υπάρχουν ρήτρα. Η Γαλλικές αρχές διαφωνούν όσο αφορά τα ρήτρα. Η Γαλλία επανέρχεται πάλι στην Επιτροπή και αναφέρει πως ότι κατασκευάζει και έχει το όνομα foie gras που αναγράφεται ακριβώς πως έχει κατασκευαστεί δηλαδή τι περιέχει η κάθε συσκευασία και κατόπιν υπουργικής απόφασης δεν έχει ρήτρα.

Βάσει του άρθρου 1, εμπορεύματα που δεν βαδίζουν με βάσει το foie gras απαγορεύεται η πώληση ή να διατεθούν δωρεάν. Όσα όμως έχουν βάσει foie gras και πληρούν όλους τους κανόνες που έχουν βγει με υπουργική απόφαση, βάσει του άρθρου 1, μπορούν να πουληθούν σε Γαλλικό έδαφος. Στις 24 Οκτωβρίου του 1994 η Επιτροπή απευθύνεται στις Γαλλικές αρχές αιτιολογώντας ότι όλα αυτά που υποστηρίζουν είναι ενάντια του άρθρου 30 της Συνθήκης. Η Επιτροπή καλεί την Γαλλική Δημοκρατία να ξανά φέρει νέα μέτρα εντός 2 μηνών. Στις 16 Ιανουαρίου του 1995 η Γαλλική Κυβέρνηση διαφώνησε με την Επιτροπή. Αφού δεν υπήρξε κάποιο αποτέλεσμα προχώρησαν στα δικαστήρια. Επιπλέον, η Επιτροπή πιστεύει οι κατασκευές με βάση foie gras που περιλαμβάνονται στην υπουργική απόφαση θεωρούν πως δημιουργούν προβλήματα στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων. Επίσης, η Επιτροπή λέει στην Γαλλική Δημοκρατία ότι θα έπρεπε να υπάρχουν ρήτρα για το παρασκεύασμα foie gras.

Η Γαλλική Κυβέρνηση πιστεύει ο λόγος που την κατηγορεί η Επιτροπή είναι ότι δεν έχει μεγάλη παραγωγή foie gras, παίρνει προϊόντα από άλλα κράτη – μέλη αλλά είναι κατασκευασμένα σύμφωνα με τις Γαλλικές προδιαγραφές. Άρα με βάση το άρθρο 30 της Συνθήκης κάθε εμπορική απόφαση των κρατών – μελών μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Επιπροσθέτως, η Γαλλική Κυβέρνηση πιστεύει ότι η υπουργική απόφαση λειτουργεί για την προστασία των πολιτών καθώς και αν υπάρξει απάτη προς αυτούς. Η Γαλλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι στα προϊόντα θα πρέπει να αναγράφονται όλα τα συστατικά που πρέπει να γνωρίζουν οι καταναλωτές και έτσι οι καταναλωτές έχουν την δυνατότητα να κρίνουν αν θα αγοράσουν το προϊόν ή όχι. Όσο αφορά το θέμα της απάτης των προϊόντων το Δικαστήριο έχει αναφέρει στα κράτη – μέλη να αλλάξουν την ονομασία ενός προϊόντος όταν έχει διαφορετική σύνθεση ή είναι κατασκευασμένα διαφορετικά από

τα είδη γενικά γνωστά προϊόντα, έτσι να μην είναι στην ίδια κατηγορία. Ένα προϊόν μπορεί να έχει την ίδια σύνθεση με το μητρικό προϊόν, αυτό όμως μπορεί να πουληθεί.

Αξίζει επιπλέον να αναφέρουμε, πως η υπουργική απόφαση με βάσει τα σκευάσματα foie gras όσο και αν αναγράφουν τα στοιχεία τους και πως έχει γίνει η κατασκευή τους δεν μπορεί να σταματήσει την απάτη. Οπότε η Γαλλική Δημοκρατία αφού δεν έχει βάλει ρήτρα για το συγκεκριμένο προϊόν έχει παραβιάσει το άρθρο 30 της Συνθήκης. Κατά το άρθρο 69 παράγραφος 2 του κανονισμού η Γαλλική Δημοκρατία έχασε το Δικαστήριο και πληρώνει τα έξοδα. Τέλος, το δικαστήριο αποφασίζει, η Γαλλική Δημοκρατία μετά από υπουργική απόφαση 93 – 999 της 9^{ης} Αυγούστου του 1993 για τις συσκευασίες με βάση foie gras χωρίς να έχει ρήτρα για το συγκεκριμένο προϊόν παρέβη το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε στις 22 Οκτωβρίου του 1998 στο Λουξεμβούργο.

3.10 C – 448/98, Tribunal de police de Belley (Γαλλία) κατά Jean – Pierre Guimont.

Η υπόθεση C – 448/98, αφορά την Tribunal de police de Belley (Γαλλία) κατά JPG. Αφού ακούστηκαν προτάσεις στο δικαστήριο κατέληξαν στην απόφαση. Η απόφαση στις 24^{ης} Νοεμβρίου του 1998 που έφτασε στο Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου του 1998 βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης της ΕΚ, νυν άρθρου 234 της ΕΚ, το ερώτημα ήταν αν μπόρεσε να ερμηνευτεί ορθά το άρθρο 3 στοιχείου α της Συνθήκης ΕΚ, νυν τροποποίησης άρθρου 3 παράγραφο 1 στοιχείο α της ΕΚ, καθώς και του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ, νυν τροποποιημένου άρθρου 28 της ΕΚ. Τέθηκε το ερώτημα κατά τη διάρκεια της ποινικής δίκης κατά του JPG αν πραγματικά ο ίδιος ή νόμιμος εκπρόσωπος του πούλησε και παρέδωσε τρόφιμα - και συγκεκριμένα το τυρί έμμενταλ - με παραπλανητική για τους καταναλωτές ετικέτα.

Αρχικά, αξίζει να ειπωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 του Γαλλικού διατάγματος 84 – 1147 στις 7 Δεκεμβρίου του 1984, εφαρμόζεται ο νόμος που ισχύει από τις 1

Αυγούστου του 1905. Το συγκεκριμένο άρθρο ερμηνεύει και επεξηγεί τι ισχύει σχετικά με την ύπαρξη παραπλανητικών προϊόντων ή υπηρεσιών. Τονίζει στον καταναλωτή δεν συντρέχει λόγος ανησυχίας, αφού σύμφωνα με το νόμο τα τρόφιμα πρέπει να ελέγχονται σχετικά τον τρόπο και τα υλικά σύμφωνα με τα οποία έχουν κατασκευαστεί, εποπτεύονται από αρμόδιους φορείς τα συστατικά που καταγράφονται στην ετικέτα τους και ποια είναι η χώρα προέλευσής τους. Η Γαλλική νομοθεσία, βάσει συγκεκριμένων άρθρων υποστηρίζει συγκεκριμένα ότι το τυρί έμμενταλ έχει κάποια ιδιαίτερα και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, τα οποία και πρέπει να καταγράφονται.

Ο JPG καταδίκασε 260 πρόστιμα των 20 Γαλλικών φράγκων, γιατί είχε στην κατοχή του, αλλά και πούλησε έμμενταλ με παραπλανητική ετικέτα. Έτσι τιμωρήθηκε σύμφωνα με το νόμο τηρώντας το άρθρο 3. Ακόμα, πραγματοποιήθηκε έλεγχος στις συσκευασίες τυριών έμμενταλ κατά τον οποίο βρήκαν 260 κεφάλια τυριών τυλιγμένα με πλαστική μεμβράνη, για τη συντήρηση των οποίων υπεύθυνος ήταν ο JPG. Υπήρχε παντελής έλλειψη φλούδας γεγονός που απέδειξε και οδήγησε στη διαπίστωση πως είχε παραβιαστεί το άρθρο 6. Ο JPG κατά την απολογία του στο δικαστήριο θεώρησε και προσπάθησε να πείσει τους αρμοδίους ότι το άρθρο 6 του διατάγματος του 1988 δεν συμβαδίζει με τα άρθρα 3 στοιχείο α, 30 της Συνθήκης. Εν συνεχεία, κατά τη διάρκεια της δίκης υποστήριξε ότι η ονομασία έμμενταλ είναι γενική σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να υπάρχει όρος που ορίζει να διατηρείται αναγκαστικά η φλούδα. Αφού πρόβαλε και άλλα στοιχεία για το έμμενταλ για να υποστηρίξει τη θέση της εταιρείας, κατέληξε ότι ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και ο Οργανισμός Εθνικών τροφίμων αναφέρει πως η κατανάλωση του έμμενταλ μπορεί να γίνει χωρίς την ύπαρξη της φλούδας.

Οι ισχυρισμοί και οι θέσεις της Γαλλικής Δημοκρατίας μπορούν να δημιουργήσουν πρόβλημα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Το δικαστήριο σταμάτησε προσωρινά την εξέλιξη του δικαστηρίου και την έκδοση της οριστικής απόφασης, επιβάλλοντας συγκεκριμένο ερώτημα. Όπως αναφέρθηκε, βάσει των άρθρων 3 στοιχείο α και 30 της Συνθήκης τα οποία έχουν αλλάξει η Γαλλική νομοθεσία με το διάταγμα 88 – 1206 της 30^{ης} Δεκεμβρίου του 1988 και απαγορεύει το εμπόριο τυριού στην Γαλλία χωρίς φλούδα να φέρει την ονομασία έμμενταλ, μπορεί να υπάρχει ενδοκοινοτικό εμπόριο ή περιορισμός ποσότητας τυριού; Η Γαλλική Κυβέρνηση θεωρεί πως προστατεύει το προϊόν και το άρθρο 30 της Συνθήκης μιλάει αποκλειστικά για την προστασία του

ενδοκοινοτικού εμπορίου. Στη συνέχεια την υποστηρίζει η Δανική κυβέρνηση παρουσιάζεται ως υποστηρικτής της Γαλλικής Κυβέρνησης που θεωρεί πως δεν υπάρχει πρόβλημα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Αναλύοντας το άρθρο 30 της Συνθήκης διαπιστώνουμε ότι έχουμε περιορισμένο αριθμό εισαγόμενων προϊόντων. Με τη συγκεκριμένη προαναφερόμενη νομοθεσία προστατεύεται ο καταναλωτής και η κατασκευή του γνήσιου προϊόντος. Ακόμα μπορούν τα κράτη – μέλη να αποτιμήσουν την κατάσταση και να αλλάξουν την ονομασία κάποιου προϊόντος όταν δεν είναι κατασκευασμένο σύμφωνα με το πρωτότυπο τρόπο. Στην προκειμένη περίπτωση αν η διαφορά έμμενταλ με φλούδα και αντίστοιχου χωρίς φλούδα μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση στον καταναλωτή, πολύ απλά μπορεί να αναγράφεται αυτή η διαφορά. Άλλα κράτη – μέλη μπορούν να διαθέσουν στο εμπόριο έμμενταλ και χωρίς φλούδα. Επομένως, στο δικαστήριο πρέπει να δοθεί απάντηση για το άρθρο 30 της Συνθήκης, ότι προϊόντα που εισάγονται από άλλο κράτος – μέλος και είναι νόμιμα κατασκευασμένα δεν μπορούν να φέρουν την ονομασία έμμενταλ, διότι δεν έχουν την επικάλυψη φλούδας. Τέλος, το δικαστήριο αποφασίζει, το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ απαγορεύει κράτος – μέλος να χρησιμοποιεί από άλλο κράτος – μέλος προϊόντα, παρόλο που συσκευάζονται νόμιμα και δίνονται στο εμπόριο, η εθνική κανονιστική ρύθμιση απαγορεύει στο συγκεκριμένο κράτος – μέλος, να χρησιμοποιήσει την ονομασία έμμενταλ στο τυρί που παράγει, επειδή δεν έχει φλούδα και συνεπώς δεν τηρεί τον κανονισμό.

Η δημοσίευση της παρούσας απόφασης έγινε στις 5 Δεκεμβρίου του 2000 στο Λουξεμβούργο.

3.11 C - 20/03, Βέλγιο κατά Marcel Burmanjer, Rene Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong.

Η υπόθεση C- 20/03, βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, που έθεσε το Βέλγιο προδικαστικά με απόφαση της 17 Ιανουαρίου του 2003 κατά Marcel Burmanjer, Rene Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong. Παρουσία όλων των δικαστικών και αφού ακούστηκε ο γενικός εισαγγελέας παρέδωσε την ακόλουθη απόφαση βάσει των άρθρων 28ΕΚ, 39ΕΚ και 49ΕΚ. Η αίτηση κατατέθηκε στο δικαστήριο εναντίον

ολλανδών υπηκόων με την κατηγορία ότι πώλησαν δημόσια στην Οστάνδη στο Βέλγιο χωρίς να έχουν άδεια πληρωμής εγγραφής σε περιοδικά για συμφέροντα Γερμανικής εταιρίας.

Όσο αφορά το νομικό πλαίσιο και ιδιαίτερα για τους πλανόδιους πωλητές οι οποίοι πουλούσαν πράγματα σε δημόσιους χώρους, έχουμε το άρθρο 3 το οποίο αναφέρει ότι οι πλανόδιοι πωλητές πρέπει να έχουν άδεια από τον εκάστοντα υπουργό ή από όποιον είναι υπεύθυνος, η όποια άδεια είναι για λίγο χρονικό διάστημα, αφορά τον ίδιο τον πλανόδιο πωλητή και απαγορεύεται να δοθεί σε άλλον. Όμως βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1 σημείο 1 και 3 του νόμου οι πλανόδιοι πωλητές μπορούν να τιμωρηθούν με φυλάκιση ή να πληρώσουν κάποιο πρόστιμο. Βέβαια όλα αυτά συμβαίνουν όταν δεν διαθέτουμε άδεια και δεν τηρούνται ότι αναγράφεται στην άδεια. Με βασιλικό διάταγμα της 3^{ης} Απριλίου του 1995 στην άδεια κάθε πλανόδιου πωλητή πρέπει να αναγράφεται ακριβώς ποια είναι η δραστηριότητα. Η ανανέωση γίνεται περίπου στα 6 χρόνια και πρέπει να την δείχνει ο πλανόδιος πωλητής όταν του ζητηθεί από τα όργανα δημόσιας τάξης. Το άρθρο 2, αναφέρει πως κάθε πλανόδιος πωλητής πουλάει ή διαφημίζει προϊόντα προς πώληση σε πελάτες χωρίς να έχει κάποια μόνιμη εγκατάσταση. Το άρθρο 5 διαφέρει το νόμο, διότι αναφέρει ότι η πώληση εφημερίδων, περιοδικών και ότι μέσο πληροφόρησης υπάρχει γιατί έχει σταθερούς πελάτες.

Η υπόθεση της δίκης φέρει τους τρεις πωλητές ένοχους γιατί έψαχναν άτομα για πληρωμή εγγραφής για λογαριασμό της εταιρίας Alrina. Ο πρώτος δεν είχε άδεια, ο δεύτερος είχε για να προωθεί στο εμπόριο χαρτιά και γραφικά είδη ενώ του τρίτου η άδεια περιοριζόταν στην κατοίκων πώληση. Αφού παραβίασαν τον νόμο περί πλανόδιου πωλητή το δικαστήριο τους κήρυξε ένοχους. Στην συνέχεια, ακυρώνεται η απόφαση και εξετάζεται πάλι η υπόθεση. Τα άρθρα 28EK, 39EK, 49EK είναι αντίθετα από το εθνικό καθεστώς και το νόμο το οποίο δημιουργήθηκε για τους πλανόδιους πωλητές, όπως επίσης και το άρθρο 5 σημείο 3. Επίσης, η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πιστεύει ότι, με βάσει τα άρθρα 28 EK έως 30 EK, θα εξεταστεί το καθεστώς των δραστηριοτήτων των πλανόδιων πωλητών. Το καθεστώς αυτό θεωρείται «τρόπος πωλήσεως» σύμφωνα με την απόφαση της 24^{ης} Νοεμβρίου του 1993, με την προϋπόθεση όμως ότι μπορεί και να μην συμβαδίζει με το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 28EK.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία για το αν στην κύρια δίκη, πληρούνται ή όχι οι παραπάνω υποθέσεις. Ωστόσο υπάρχουν κάποια στοιχεία εκτιμήσεως. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά υπάρχει περίπτωση οι πωλήσεις από πλανόδιους πωλητές να επηρεάσουν την εγχώρια αγορά. Η εξακρίβωση αυτού είναι αρμοδιότητα του Εθνικού Δικαστηρίου. Σύμφωνα με την επιτροπή στην περίπτωση που το δικαστήριο αποφασίσει ότι το καθεστώς συμβαδίζει με το άρθρο 28ΕΚ τότε το δικαστήριο πρέπει να εξακριβώσει ποιος είναι ο σκοπός του καθεστώτος σύμφωνα με το νόμο και αν τηρεί την αρχή της αναλογικότητας. Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διάκριση είναι δύσκολη.

Συνεπώς, για να έχουμε καθαρή εικόνα στο δικαστήριο θα πρέπει να καθοριστούν οι διατάξεις της Συνθήκης της ΕΚ, σύμφωνα με την κύρια υπόθεση πρέπει να ξέρουμε αν οι τρεις πλανόδιοι πολίτες δούλευαν ή όχι για την εταιρία για να δούμε αν μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 39ΕΚ. Επιπλέον, για να έχουμε την εφαρμογή του άρθρου 28ΕΚ θα πρέπει να έχουμε ως πρότυπο το άρθρο 2, δηλαδή κάθε πλανόδιος πωλητής να δίνει το εμπόρευμα στους καταναλωτές χωρίς να έχει κάποια εγκατάσταση όπως αναφέρει το εμπορικό μητρώο. Η όλη υπόθεση επικεντρώνεται σε μια Γερμανική εταιρία η οποία προσπαθεί να πωλήσει στο Βέλγιο μέσω πλανόδιων πωλητών Ολλανδικής υπηκοότητας, να πληρώσουν εγγραφή σε περιοδικά που η έκδοση τους προέρχεται από τις κάτω χώρες και την Γερμανία. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις κάνουν ελεύθερο εμπόριο. Το δικαστήριο αναφέρει ότι ο εθνικές διατάξεις εφαρμόζονται στις επιχειρήσεις αλλά δεν μπορεί να εφαρμοστεί στα κράτη – μέλη. Η εισήγηση στο δικαστήριο από την Βέλγικη Κυβέρνηση αναφέρει ότι η άδεια επαγγέλματος μπορεί να γίνει είτε από ημεδαπούς ή από υπηκόους των κρατών – μελών. Επιπλέον, το Εθνικό καθεστώς δεν απαγορεύει τους τρόπους πωλήσεων μέσα σε ένα κράτος – μέλος όπου το προϊόν διανέμεται είδη νόμιμα.

Ανταφτού το καθεστώς επισημαίνει την πώληση από πλανόδιο πωλητή αξιέπαινη πράξη, με την Κυβέρνηση να ισχυρίζεται ότι δεν χρειάζεται σημαντική προστασία όταν οι πωλήσεις γίνονται μέσω εκθέσεων. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, σε ένα εθνικό καθεστώς, όπως είναι το καθεστώς των πωλήσεων από πλανόδιους πωλητές, πρώτον περιορίζεται ο όγκος των πωλήσεων των προϊόντων σε ένα κράτος – μέλος και στην συνέχεια μειώνεται ταυτόχρονα και ο όγκος πωλήσεων εμπορευμάτων τα οποία προέρχονται από άλλα κράτη – μέλη. Χωρίς καμία αμφιβολία από πλανόδιο πωλητή πώληση συνδρομών είναι η καλλίτερη προώθηση ώστε οι καταναλωτές να

γνωρίσουν όσο μπορούν περισσότερα περιοδικά που προέρχονται από διαφορετικές χώρες. Συγκεκριμένα η επιτροπή μιλάει για τα περιοδικά που έχουν αλλοδαπή προέλευση.

Τα στοιχεία που έχουν δοθεί στο δικαστήριο βάσει του εθνικού καθεστώσ δεν είναι ξεκάθαρα, όσο αφορά τις πωλήσεις από πλανόδιους πωλητές οι οποίοι μπορούν να προκαλούν προβλήματα στα προϊόντα που προέρχονται από τα κράτη – μέλη, εκτός από το βασίλειο του Βελγίου. Το δικαστήριο διατύπωσε ότι το καθεστώς αυτό δεν μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα στο εμπόριο των κρατών – μελών. Από νομικής απόψεως εξετάζουμε αν η πώληση εμπορευμάτων από πλανόδιους πωλητές δημιουργούν προβλήματα ανάμεσα στα εγχώρια προϊόντα και στα προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη. Για την εφαρμογή του άρθρου 49ΕΚ πρέπει να τονιστεί ότι σύμφωνα με την σκέψη 21, ότι το εθνικό καθεστώς πωλήσεων από πλανόδιους πωλητές έχει σχέση με την εμπορία συγκεκριμένου είδους εμπορευμάτων. Κατά την νομολογία του Δικαστηρίου μια τέτοια εφαρμογή έχει να κάνει με την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και όχι με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, Καθώς επίσης το δικαστήριο ανάμεσα σε αυτές τις δυο θεμελιώδες αρχές επιλέγει μια από τις δυο για να την εξετάσει καθώς θεωρείται δευτερεύουσα.

Τέλος, το δικαστήριο αποφασίζει το άρθρο 28 της ΕΚ δεν είναι αντίθετο στο εθνικό καθεστώς το οποίο ένα κράτος – μέλος υποστηρίζει θετικά την πώληση από πλανόδιο πωλητή στην ημεδαπή, χωρίς να χρειαστεί άδεια και πληρωμή εγγραφής σε περιοδικά και ισχύει όταν δεν υπάρχουν διακρίσεις από όπου προέρχονται τα προϊόντα, για όλους τους ημεδαπούς επιχειρηματίες αλλά αρκεί το καθεστώς αυτό λειτουργεί σωστά τόσο για τα εγχώρια προϊόντα όσο και για τα εισαγόμενα που προέρχονται από τα κράτη – μέλη. Του συγκεκριμένου δικαστηρίου αρμοδιότητα του είναι να ξεκαθαρίσει βέβαια, βάσει της κύριας δίκης, εάν η εφαρμογή του εθνικού δικαίου δρα με τον ίδιο τρόπο και από νομικής άποψης, αλλά και στην ουσία το εμπόριο εγχώριων προϊόντων και την εμπορία προϊόντων που προέρχεται από άλλα κράτη – μέλη, αν δεν επικρατεί αυτό, να εξηγήσει αν υπάρχει γενικό συμφέρον υπό την νομολογία με το σκοπό αυτόν.

3.12 Συμπεράσματα των αποφάσεων του δικαστηρίου και γενικά συμπεράσματα.

Οι αποφάσεις που εκδίδονται από το ανώτατο δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στοχεύουν στην απόδοση της δικαιοσύνης με κριτήριο όπως λειτουργεί χωρίς παρεκκλίσεις και Εθνοκεντρικής κουλτούρας ενός κράτος δικαίου βασισμένο σε πανανθρώπινες αξίες καθώς αποδεκτό από τα μέλη – κράτη της ένωσης και σύμφωνα με τις συμβάσεις που έχουν υπογραφεί και για τις τρίτες χώρες που είναι έξω από τα κανονικά θεσμικά κράτη – μέλη.

Επί προσθέτως, οι αποφάσεις γενικά του κοινοβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις αιτήσεις χωρών που θέλουν να ενταχθούν στην ένωση είναι πολύ προσεκτικές και εξετάζονται για χρόνια εάν και κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις ένταξης των αιτούντων κρατών. Με πολύ φειδώ προσοχή λαμβάνουν υπόψη τους κατά πόσο είναι δημοκρατικό το καθεστώς του κράτους που αιτούνται την ένταξη και κατά πόσο θα κρίνονται στην εφαρμογή του κράτους δικαίου.

Στην συνέχεια η θέσπιση να εκδικάζουν υποθέσεις των κρατών – μελών από το δικαστήριο της ένωσης, θεωρούμε ότι είναι το ευαγγέλιο της δικαιοσύνης στην περίπτωση που παραβιάζονται οι όροι και τα άρθρα που έχουν υπογράψει και αποδεχτεί τα κράτη – μέλη και στις εσωτερικές τους υποθέσεις που παραβιάζουν ή κάνουν πως τα αγνοούν τα εθνικά δικαστήρια που εκδικάζουν υποθέσεις που δεν αποδίδεται το δίκαιο. Η χώρα μας πολλές φορές όταν οι πολίτες τις καταφεύγουν στα δικαστήρια εθνικά δεν αποδίδεται το δίκαιο και αρκετές φορές όταν φτάσουμε στο δικαστήριο το Ευρωπαϊκό, μας επιβάλλονται και χρηματικά πρόστιμα για τις λανθασμένες παράνομες αποφάσεις μας.

Μελετώντας τις αποφάσεις που πάρθηκαν από τα εθνικά δικαστήρια, προδικαστικά και τελικώς ζήτησαν να λυθούν οι διαφορές και παραβιάσεις που έγιναν από το ευρωπαϊκό δικαστήριο έχουμε να κάνουμε μία σοβαρή διαπίστωση. Το δικαστήριο μελετά προσεκτικά και εξονυχιστικά ελέγχοντας το νομικό πλαίσιο και τις διαδικασίες του εθνικού δικαστηρίου, το συγκρίνει με σχολαστικότητα με το κοινό αποδεκτό πλαίσιο νομικό ευρωπαϊκό. Κάνει αναφορές στις παραβάσεις που έγιναν στις συνθήκες και τους κανονισμούς που έχουν θεσπιστεί και υπογραφεί από τα μέλη και καταλήγει σε αποφάσεις, κατά δικαστικών γιατί αγνοήθηκαν τα άρθρα των κανονισμών ή παρερμηνεύτηκαν από τα εθνικά δικαστήρια ή αναγνωρίζει ότι σωστά

αποδόθηκε το δίκιο από τα εθνικά δικαστήρια και σε μία περίπτωση ζήτησης σχετικά με παρακράτηση αποζημίωσης που του δόθηκε αποφάνθηκε πως ήταν έλλειψη εξακρίβωση της αλήθειας του αιτούντος δικαστηρίου. Πρέπει να επισημανθεί ακόμη ότι αποφάσεις του δικαστηρίου της ένωσης γράφονται σε νομική γλώσσα της χώρας που ζήτησε μία αίτηση να εκδικαστεί από το δικαστήριο της ένωσης της υπόθεσης της. Η χώρα μας λαμβάνει και προσπαθεί να καταλάβει το πνεύμα της απόφασης μέσα από μία νομική γλώσσα μεταφρασμένη στα ελληνικά. Αυτό είναι πολύ δύσκολο να ερμηνεύσει ο απλός Έλληνας πολίτης και να πάρει θέση απέναντι στην Ευρωπαϊκή απόφαση. Καλό είναι οι αποφάσεις της ένωσης να μεταφράζονται σε απλή κατανοητή γλώσσα του λαού μας. Λαμβάνοντας υπόψη και αναλύοντας θέματα που αφορούν την Ευρώπη θα μπορούν να λυθούν μόνο όταν βγάλουμε τα γυαλιά του εθνοκεντρισμού μας. Τώρα θα δούμε ότι η Ευρώπη σαν Ήπειρος χάνει συνεχώς θέση στο παγκόσμιο επίπεδο γιατί περιορίζεται στους όρους δύναμης και οικονομίας. Σαν πολιτική μηχανή παραμένει βαρύς και συντηρητικός ο μηχανισμός. Δυσκολεύεται να πάρει γρήγορες και κεραίες σημαντικές αποφάσεις και έφτασε σε σημείο να δημιουργούνται ζητήματα που απειλούν και είναι κοινές για όλους τους ευρωπαίους πολίτες. Όπως για παράδειγμα τον αγροτικό πληθυσμό, την κλιματική αλλαγή και την μετανάστευση. Τέλος, μια ήπειρος όπως η Ευρώπη μπορεί να ανακτήσει δυνάμεις και να σταθεί αντάξια σε ανθρώπους που την βλέπουν σαν πόλο έλξης;

Κεφάλαιο 4. Συμπεράσματα – Διευκρινήσεις.

4.1 Μεθοδολογία μελέτης.

Η παρούσα μελέτη αποτελεί καθαρά θεωρητική βιβλιογραφική ανασκόπηση που δεν ασχολείται με κάποιο είδος ποιοτικής ή ποσοτικής έρευνας. Ο λόγος για τον οποίο η εργασία ακολουθεί τη συγκεκριμένη μεθοδολογία έγκειται στο γεγονός ότι το συγκεκριμένο θέμα προσεγγίζεται και αναλύεται από νομικά θέματα, τα οποία δεν είναι δυνατόν να αποτελούν προϊόντα μιας εμπειρικής ή ποσοτικής έρευνας, διότι δεν υπάρχει κάποιο προφανές πρόβλημα, το οποίο να σχετίζεται και να αφορά στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων. Ωστόσο, μπορεί να ειπωθεί ότι υπάρχει μέγιστο ενδιαφέρον σε ότι αφορά την νομική πλαισίωση του θέματος.

Επομένως, η ακολουθούμενη μεθοδολογία της παρούσας έρευνας – εργασίας – μελέτης συνδέεται και βασίζεται όχι μόνο σε μεγάλο αριθμό επιστημονικών βιβλίων, αλλά και σε επιστημονικές σελίδες στο διαδίκτυο, των οποίων κεντρικό θέμα μελέτης και ανάλυσης αποτελεί η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων. Από το υλικό που συγκεντρώθηκε από τα προαναφερόμενα επιστημονικά βιβλία και τους ιστότοπους, έγινε διεξοδική μελέτη και χρησιμοποιήθηκαν τα πιο σημαντικά και χαρακτηριστικά στοιχεία έτσι ώστε να μπορέσει να ολοκληρωθεί η παρούσα.

Στην συνέχεια, για να ολοκληρωθεί η δομή και η ανάλυση των περιπτώσεων μελέτης – δικαστικών αποφάσεων που θεωρείται και ο πυρήνας της εργασίας πραγματοποιήθηκε εκτενής έρευνα επιστημονικών βιβλίων και συνδέσμων του διαδικτύου. Θεωρείται ότι η δομή της μελέτης όπως προτάθηκε και υλοποιήθηκε, καθρεπτίζει τα απαραίτητα θέματα που άπτονται με τους στόχους που δόθηκαν αρχικά και είναι ουσιώδη και σημαντικά προς διερεύνηση. Εν κατακλείδι, για να ολοκληρωθεί η συγκεκριμένη μελέτη, έγινε η συγγραφή της και η συγκεντρωτική ανάλυση όλων των στοιχείων που συλλέχθηκαν.

4.2 Σκοπός και στόχοι της μελέτης.

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η σύντομη επανεξέταση και παρουσίαση των σημαντικότερων στοιχείων σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι επιμέρους στόχοι είναι:

- ✓ Η ανάλυση του θεσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την νομική πλευρά, αλλά και ο τρόπος που λειτουργεί από την ημέρα ίδρυσης της έως και σήμερα.
- ✓ Η ανάλυση της έννοιας της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων, δηλαδή να απαντηθούν ερωτήματα σχετικά με τον τρόπο που υλοποιείται, για ποιο λόγο πραγματοποιείται, ποια είναι τα οφέλη από τη συγκεκριμένη διαδικασία, γιατί υπάρχουν οι δασμοί και πως αυτοί βοηθούν την εύρυθμη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- ✓ Η διερεύνηση συγκεκριμένων σημαντικών υποθέσεων – περιπτώσεων που βοήθησαν – συνέλαβαν στην κατανόηση του θέματος της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, οι προς διερεύνηση στόχοι όπως έχουν τεθεί είναι αξιόλογοι και αξιοπρόσεκτοι, κυρίως αποσκοπώντας στην θεωρητική ανασκόπηση του θέματος της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι άξιο αναφοράς ότι το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων τρίτων χωρών εντός των κρατών – μελών είναι μια από τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης του άρθρου 28 ΣΛΕΕ.

Αρχικά, αξίζει να αναφερθεί ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων γίνεται μέσα σε όρια που έχει θέση η τελωνειακή ένωση των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της οποίας προτάθηκε και υλοποιήθηκε η κατάργηση των τελωνειακών δασμών, των ποσοτικών περιορισμών στις συναλλαγές και των μέτρων ισοδύναμου αποτελέσματος, ενώ επίσης δημιουργήθηκε ένα κοινό εξωτερικό δασμολόγιο στην Ένωση. Έπειτα, ακολούθησε εκτενής μελέτη σχετικά με τον προσφορότερο τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να γίνει η εξάλειψη των εμποδίων που συνέχιζαν να υπάρχουν στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, ούτως

ώστε να δημιουργηθεί η εσωτερική αγορά που αποτελεί σημαντικό και αναπόσπαστο κομμάτι της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων.

Η παρούσα εργασία – έρευνα αποτελεί αυταπόδεικτα μία θεωρητική μελέτη που εστιάζει ακριβώς στο θέμα μέσα από νομικά σημεία και ειλημμένες αποφάσεις δικαστηρίων. Παράλληλα, αποδίδει αναλυτικά τις έννοιες που σχετίζονται με την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αναλύει το σκοπό ύπαρξης του προαναφερόμενου θέματος.

4.3 Ερωτήματα προς διερεύνηση.

Η παρούσα μελέτη επικεντρώνεται στο καθεστώς της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτα εξετάζονται συγκεκριμένα ιστορικά σημεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η δημιουργία της κοινής αγοράς με την Ε.Ο.Κ. (1957). Στην συνέχεια δίνεται έμφαση στο θεσμό της τελωνειακής ένωσης, στην κατάργηση δασμών και στην εφαρμογή ενιαίου εξωτερικού δασμολογίου. Με την ανάλυση και την καταγραφή της προαναφερόμενης θεωρίας γίνεται προσπάθεια να απαντηθεί το ερώτημα που σχετίζεται με την ανάγκη ύπαρξης του θεσμού της τελωνειακής ένωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, ένα ακόμα ερώτημα της εργασίας σχετίζεται με τον ακριβή προσδιορισμό των λοιπών στοιχείων που εξασφαλίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων σύμφωνα πάντα με την ύπαρξη ή μη των φορολογικών διακρίσεων. Τέλος, προσπαθεί να απαντηθεί πως η ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων και υπηρεσιών συμβάλει στην ομαλή λειτουργία της τελωνιακής ένωσης.

4.4 Βασικά συμπεράσματα και διευκρινήσεις.

Φτάνοντας προς το τέλος της παρούσας διπλωματικής εργασίας και μελετώντας εκτενώς τα στοιχεία που συλλέχθηκαν, μπορεί να ειπωθεί ότι γίνεται κατανοητό και σαφές, ποιος είναι ο λόγος δημιουργίας και ύπαρξης – από την ίδρυση της έως σήμερα - της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέλος της οποίας αποτελεί και η χώρα μας από

το 1981. Είναι η κοινή ένωση πολιτική - χρηματοοικονομική - εμπορική - πολιτιστική, που αποφάσισαν τα κράτη - μέλη να δημιουργήσουν κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις και ακολουθώντας κοινές και πανανθρώπινες αξίες με απώτερο στόχο να κτίσουν έναν οργανισμό δυναμικό, συνεργάσιμο και αλληλέγγυο, που θα λύνει προβλήματα μέσω συνεργασίας και υλοποιώντας προγράμματα, ενώ παράλληλα απόρροια των προηγούμενων θα είναι η δημιουργία ενός κόσμου που θα είναι ειρηνικός, θα ακολουθεί πολιτισμικά πρότυπα και θα ευημερεί. Η Ένωση με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα μπορεί να ειπωθεί ότι αποτελεί μια συνθήκη συνεργασίας κρατών - μελών, η οποία κάποιες φορές χάνεται στην υπέρογκη και πολυάσχολη γραφειοκρατική - πολυνομία, δίνοντας μεγάλη προσοχή στους τρόπους λειτουργίας της εξωτερικής επικοινωνίας των κρατών - μελών, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τον άνθρωπο, δρώντας ξεχωριστά από την κρατική της υπόσταση - κουλτούρα και επιβίωση και χωρίζοντας τον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο σε Βόρεια και Νότια κράτη - μέλη.

Αξίζει επιπλέον να αναφέρουμε ότι σωστά θέσπισε και εφάρμοσε την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων - προϊόντων. Το Δικαστήριο ξεκαθάρισε την εννοιολογική αντίληψη με διατάξεις της Συνθήκης και όρισε ποια θεωρούνται εμπορεύματα. Ακόμα με νόμους και άρθρα ξεκαθάρισε τους αποδέκτες και την ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων που γίνεται στα κράτη - μέλη και τις επαφές με τις τρίτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέσπισε επίσης δασμούς (φόρους) και χρηματικές επιβαρύνσεις κατά τη διακίνηση εμπορευμάτων. Παράλληλα, χάραξε την τελωνειακή κεντρική πολιτική και την αντίστοιχη ενδοκρατική. Επιπρόσθετα, έφτιαξε τον ενωσιακό τελωνιακό κώδικα, ορίζοντας τον τρόπο με τον οποίο θα εισπράττονται οι δασμοί από τα τελωνεία κάθε κράτους, ενώ έλαβε πολλά μέτρα για ελιγμούς, απαγορεύσεις, εξαιρέσεις και άλλες πολύπλοκες διαδικασίες.

Ακόμα, μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιουργήθηκε το Δικαστήριο, το οποίο είναι αρμόδιο να λύνει διάφορες διακρατικές διενέξεις, παραλήψεις και να ρυθμίζει την εφαρμογή κοινής νομολογίας παρά τις ιδιαιτερότητες κάθε κράτους. Με τον τρόπο αυτό δόθηκε η ευκαιρία σε κάθε κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταφεύγει στο δικαστήριο για να λύσει σοβαρές υποθέσεις που το απασχολούν και υπόκεινται στις αρχές της Συνθήκης της Ένωσης. Επιπροσθέτως, επέτρεψε στα κράτη - μέλη να έχουν την δική τους φιλοσοφία για το φορολογικό σύστημα που

ακολουθούν, όπως επίσης επέτρεψε να γίνονται αποδεκτές άλλες ιδιαιτερότητες σύμφωνα με το νόμο της αναλογικότητας με τα άλλα κράτη.

Επιπλέον, φροντίζει να εκτιμά, να προστατεύει και να σέβεται την υγεία και τη ζωή του ανθρώπου, των ζώων αλλά και των φυτών. Παράλληλα, δίνει τη δυνατότητα και την ευχέρεια σε κάθε πολίτη κάποιου κράτους – μέλους της Ε.Ε., αν η δικαιοσύνη της χώρας του δεν του αποδώσει το δίκαιο να μπορεί να καταφύγει στο δικαστήριο της Ένωσης. Τέλος, μπορεί να λεχθεί ότι η αγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρειάζεται στο παρόν και στο άμεσο μέλλον αναθεωρήσεις μετά τις καταστροφές σε πολλές περιφέρειες των εθνικών κρατών που έχουν προέλθει από την κλιματική απρόοπτη και αστάθμητη αλλαγή. Η εκάστοτε χώρα ενός κράτους – μέλους της Ένωσης θέλει να φέρει τον τίτλο «του ευρωπαίου πολίτη» αλλά δεν έχει καταφέρει να ενημερώσει και να πείσει το λαό τι σημαίνει να είναι ευρωπαίος πολίτης και ποια δικαιώματα και υποχρεώσεις έχει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4.5 Προτάσεις

Για να επιτευχθεί η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της μεταφοράς εμπορευμάτων, υπάρχουν πολλές τεχνολογικές και καινοτόμες λύσεις που μπορούν να εφαρμοστούν. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα που περιλαμβάνουν τη χρήση της τεχνολογίας GPS και των δορυφορικών συστημάτων με σκοπό την παρακολούθηση και τον συγχρονισμό των μεταφορών, καθώς επίσης την εφαρμογή της τεχνολογίας IOT για την αυτοματοποίηση και την αποτελεσματικότερη διαχείριση των εφοδιαστικών συστημάτων. Άλλο παράδειγμα που αξίζει να αναφερθεί αποτελεί η χρήση ηλεκτρικών ή υβριδικών οχημάτων με σκοπό τη μείωση των εκπομπών ρύπων και του κόστους λειτουργίας.

Εκτός από τις τεχνολογικές λύσεις που αναφέρθηκαν, υπάρχουν κι άλλες πρωτοβουλίες που μπορούν να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της απελευθέρωσης εμπορευμάτων. Μερικές από αυτές περιλαμβάνουν:

1. Βελτίωση της υποδομής μεταφορών: Επένδυση σε υποδομές, όπως οδικά δίκτυα, λιμάνια, αεροδρόμια και σιδηροδρομικά δίκτυα μπορούν να

βελτιώσουν την ροή των εμπορευμάτων και να μειώσουν τον χρόνο, άρα και το κόστος.

2. Εφαρμογή βέλτιστων πρακτικών στην διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας. Η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φορέων και η χρήση τεχνολογιών για την διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας μπορεί να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα.
3. Γενικά η εκπαίδευση, αλλά ειδικά και η εκπαίδευση προσωπικού: Η εκπαίδευση των εργαζομένων στο τομέα των μεταφορών μπορεί να βελτιώσει την απόδοση τους και να μειώσει τα λάθη και τα κόστη.

Άλλες επιπρόσθετες καινοτόμες τεχνολογίες που υπάρχουν και που μπορούν να βελτιώσουν για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων μπορούν να αποτελέσουν:

1. Η τεχνητή νοημοσύνη (AI): Η χρήση της τεχνητής νοημοσύνης βοηθάει στην πρόβλεψη των μεταφορών, στη βελτιστοποίηση των διαδρομών και στην αυτόματη διαχείριση των τεχνικών συστημάτων που βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα και την απόδοση.
2. Η ρομποτική: με την χρήση της ρομποτικής για τη μεταφορά εμπορευμάτων μπορεί να μειωθεί σημαντικά το χρόνο και το κόστος των μεταφορών.
3. Οι αισθητήρες και IOT: η χρήση αισθητήρων και της τεχνολογίας IOT για την παρακολούθηση της θέσης και την κατάσταση των εμπορευμάτων μπορεί να βελτιώσει την διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας.

Για να καλυτερεύσουμε την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων μπορούμε να επενδύσουμε σε αυτές τις τεχνολογίες, να υπάρχει εκπαίδευση του προσωπικού πάνω σε αυτές τις νέες τεχνολογίες και να υπάρχει συνεργασία με τις εταιρείες για την υιοθέτηση και την εφαρμογή τους. Με την σωστή χρήση των προαναφερόμενων τεχνολογιών μπορούμε να βελτιώσουμε την αποτελεσματικότητα, την ασφάλεια και την απόδοση της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Για την βελτίωση της αποτελεσματικότητας της άδειας κυκλοφορίας εμπορευμάτων υπάρχουν πολλές τεχνολογίες και καινοτομικές λύσεις που μπορούν να εφαρμοστούν. Κάποια αξιόλογα παραδείγματα μπορούν να είναι η χρήση της τεχνολογίας Internet of things για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών, η εφαρμογή της τεχνολογίας blockchain για την διαφάνεια και την ασφάλεια των συναλλαγών, τη χρήση αυτόνομων για την αποτελεσματική μεταφορά εμπορευμάτων, και την

εφαρμογή τεχνολογιών όπως cloud computing για την βελτίωση της αποθήκευσης και διαχείρισης δεδομένων.

Επιπρόσθετα, η βελτίωση της υποδομής μεταφορών και η εφαρμογή βέλτιστων πρακτικών στην διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική κυκλοφορία εμπορευμάτων. Βέβαια, αυτό δεν μειώνει αποτελεσματικά το κόστος για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων.

Μελλοντικές εξελίξεις και προοπτικές για την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνουν τη συνεχή ενίσχυση της ενιαίας αγοράς και την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και ψηφιακών λύσεων για την διευκόλυνση της διασυνοριακής εμπορικής δραστηριότητας. Αξίζει, επιπλέον, να αναφερθεί ότι η ενίσχυση της βιώσιμης μεταφοράς και των πράσινων λύσεων μπορεί να αποτελέσει σημαντικό παράγοντα ως προς τη μελλοντική ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην Ε.Ε. Τέλος, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την αντιμετώπιση προκλήσεων, όπως αυτές των κλιματικών αλλαγών και της ασφάλειας των μεταφορών είναι σημαντική για τη μελλοντική εξέλιξη της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίλογος.

Όταν δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση άρχισαν να μεταφέρονται πιο εύκολα και πιο γρήγορα τα εμπορεύματα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση από ότι γινόταν πριν την καθιέρωση του θεσμού. Έτσι έχουμε υλοποίηση σε μεγάλο βαθμό του πρώτου στόχου που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετέπειτα η Ευρωπαϊκή Ένωση - έχοντας ως απώτερο στόχο να υλοποιήσει τους περεταίρω στόχους της - διέγραψε διάφορους φραγμούς και όχι μόνο έφτιαξε, αλλά και ανάδειξε νέους κανόνες και κανονισμούς, έτσι ώστε να συμβάλουν στη δημιουργία και την προώθηση της εσωτερικής αγοράς. Με αυτή την δημιουργία, δηλαδή της εσωτερικής αγοράς, η Ευρωπαϊκή Ένωση κατάφερε να εστιάσει και να επικεντρωθεί στην οικονομική ευημερία. Είναι γεγονός ότι με την διαγραφή των εμπορικών φραγμών, φτάνοντας στη σημερινή εποχή τα εμπορεύματα, οι υπηρεσίες, τα κεφάλαια και οι ευρωπαίοι πολίτες έχουν το δικαίωμα να μετακινούνται χωρίς περιορισμούς, ελεύθερα δηλαδή μεταξύ των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι αλήθεια ότι ο κλάδος που αφορά στο εμπόριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεκίνησε να έχει ανάπτυξη και το συναντάμε έως και σήμερα να χρησιμοποιεί βέλτιστες πρακτικές και να προωθείται, παρά την οικονομική κρίση που υπάρχει στην Ευρώπη και χωρίς να έχει επηρεαστεί ιδιαίτερα με την εμφάνιση του Covid-19.

Στη συνέχεια η εξάλειψη των τελωνειακών δασμών είχε ως αποτέλεσμα να υπάρχει μείωση του κόστους μεταφοράς των εμπορευμάτων, αλλά και αύξηση της παραγωγικότητας στις χώρες που είναι ενταγμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά βοήθησαν στο γεγονός να δημιουργηθούν αρκετές νέες θέσεις εργασίας και ο ανταγωνισμός να είναι υγιής. Βέβαια βλέποντας και τις μελλοντικές συνθήκες, είναι πολύ πιθανόν να υπάρξει πρόοδος και ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου, αλλά και πραγματοποίηση απλοποίησης της τραπεζικής διαδικασίας, με σκοπό να υπάρχει εύκολη και γρήγορη μετακίνηση κεφαλαίων. Εν κατακλείδι, αξίζει να αναφερθεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στόχο την κοινωνική και φορολογική ένωση των κρατών – μελών της, έτσι ώστε η εσωτερική αγορά να καθοδηγηθεί σε μια αρκετά καλύτερη οικονομία για όλη την Ευρωπαϊκή αγορά.

Πηγές – Βιβλιογραφία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αστέρης Πλιάκος, 2018, Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (θεσμικό και ουσιαστικό δίκαιο), Αθήνα Νομική Βιβλιοθήκη.
- Γεώργιος Αργυρός και Αικατερίνη Δεδούδη – Λαζαράκη, 2018, Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Οικονομίας, Αθήνα – Θεσσαλονίκη, Εκδόσεις Σακκουλά.
- Γ.Ε.Φ. Καλαβρός και Θ.Γ. Γεωργόπουλος, 2013, Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ουσιαστικό δίκαιο) 2^η Έκδοση/ Νομική Βιβλιοθήκη.

ΔΙΑΔΙΚΤΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- <https://curia.europa.eu/juris/recherche.jsf?language=el>
- <https://www.europarl.europa.eu/portal/el>
- https://european-union.europa.eu/error/404_el
- <https://european-union.europa.eu/>
- <https://european-union.europa.eu/>
- <https://www.ecb.europa.eu/ecb/html/index.el.html>
- https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/eu-enlargement_el
- <https://www.europarl.europa.eu/portal/el>
- <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/el/sheet/38/%CE%B5%CE%BB%CE%B5%CF%85%CE%B8%CE%B5%CF%81%CE%B7-%CE%BA%CF%85%CE%BA%CE%BB%CE%BF%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B5%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%B5%CF%85%CE%BC%CE%B1%CF%84%CF%89%CE%BD>
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CF%85%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B1%CF%8A%CE%BA%CE%AE_%CE%95%CE%BD%CE%B9%CE%B1%CE%AF%CE%B1_%CE%91%CE%B3%CE%BF%CF%81%CE%AC